

viaa

Jaargang 13 | september 2023

magazine

Onderweg

Vier jongeren over hun ontdekkingsstocht naar een studie

Internationaal perspectief

Jan Lamberink vertelt over het International Office

Viaa en Welzijn MensenWerk

Samen de wijk in: leerzaam voor studenten

Op reis

Viaa Open | 13 september

Jaarthema Hogeschool Viaa

Viaa Open - op woensdag 13 september is de officiële start van het nieuwe studiejaar. Speciaal voor al onze eerstejaars studenten en hun familie.

Als je aan een nieuwe studie begint, sta je aan het begin van je reis om professional in jouw vakgebied te worden. Op Hogeschool Viaa reizen we samen en in verbinding met elkaar. Dat doen we in het onderwijs dat we geven, maar ook in de samenwerking met het werkveld. Een mooi te lopen pad! Tijdens de bijeenkomst in de Dominicanenkerk zal Jurjen ten Brinke - voorganger in Hoop voor Noord (een multiculturele gemeente in Amsterdam), ambassadeur bij stichting Tearfund en EO-presentator - over dit thema spreken.

Meld je aan via onze website: viaa.nl/viaa-open.

Colofon

Uitgave:

Jaargang 13 - september 2023
Dit magazine is een uitgave van
Hogeschool Viaa in Zwolle

Aan dit magazine werkten mee:

Inge-Mirjam Bosveld, Ingeborg Lukkien,
Sandra Tuinman (Typisch Sandra), Ilona
Wiesenekker (Villa Pixel), Jaap Roose,
Annechien Willering (Anne schrijft),
Hannah Zandbergen (door Hannah),
Gijs Versteeg, Christein van Hoffen,
Ilousa Genuit

(Eind)redactie:

Hilde Kooij, Desirée Noever

Vormgeving magazine:

Alfred Leemhuis

Druk:

Bredewold Communicatievormgevers, Wezep

Voor meer informatie over de inhoud
van dit magazine kun je contact
opnemen met Hilde Kooij, h.kooij@viaa.nl
afdeling marketing & communicatie
van Hogeschool Viaa.

Bezoekadres:

Wethouder Alferinkweg 2
8012 GA Zwolle

Postadres:

Postbus 10030
8000 GA Zwolle

www.viaa.nl

Opleiden. Dat doen we voor jou.

A portrait of Dirk Wakker, a middle-aged man with grey hair, wearing a dark suit, white shirt, and a purple tie. He is looking directly at the camera with a slight smile.

Wij reizen met je mee

Op reis, dat is het thema van het gloednieuwe Viaa magazine dat nu voor je ligt. Wat kun je op veel manieren op reis zijn! Misschien ben jij deze zomervakantie wel weggeweest naar een camping in Nederland of juist op een verre reis. Even geen verplichtingen, rust en ruimte om je heen, nieuwe mensen en andere gewoontes. Herken je dat gevoel van verandering? Je groeit!

Hogeschool Viaa is ook op reis. Het afgelopen jaar was een jaar van ontwikkeling. Twee nieuwe directeuren en een nieuw lid van het college van bestuur werden aangenomen. Nieuwe teamleiders in de opleidingen en de diensten. Allemaal met als doel om de reis van studenten door hun studie heen zo soepel en geweldig mogelijk te maken. Met het onderwijs voorop natuurlijk: jonge professionals die toegerust onderweg zijn naar een uitdagend werkveld.

In dit magazine lees je over allerlei verschillende manieren van reizen. Zoals de portretserie met een docent, een oud-student en een huidige student over hun bijzondere reizen en de betekenis hiervan voor hun leven. Of de indrukwekkende reis van studente Nibal Zaghmout, geboren als Palestijnse vluchteling in Damascus, sinds 2017 inwoner van Nederland. Zij studeerde dit jaar af aan de deeltijdopleiding Pabo aan Hogeschool Viaa. "Ik voel mij een Palestijn, een Syriër en een Nederlander. Maar ik voel mij vooral heel trots op alles wat ik heb bereikt. Ik woon in een vrij land en ben eindelijk thuis."

Collega Jan Lamberink is coördinator International Office en heeft al veel van de wereld gezien. Hij vertelt over de reis van ontwikkeling: "Je houding en soft skills doen ertoe. Hoe sta je als christen in de wereld? Heb je oog voor lichaam, geest én ziel? Hoe ga je bijvoorbeeld om met een patiënt die aangeeft bang te zijn voor de dood? Wat kunnen andere culturen ons leren over samenleven? Kortom: ben je in staat om vanuit andere perspectieven te kijken?"

Nieuwsgierig geworden? Terecht! Duik in de wereld van het Viaa magazine en reis door alle verhalen. Wij reizen met je mee en kijken ernaar uit om elkaar onderweg te ontmoeten. Het is een voorrecht om onze studenten te zien ontwikkelen tot bezielde professionals, op school en in het werkveld. Gods zegen!

Hartelijke groet,

Dirk Wakker
Voorzitter college van bestuur Hogeschool Viaa

In dit magazine

Uitgelicht

Je leert jezelf, je cultuur en de wereld beter begrijpen | 6

De klus van het jaar | 10

Mijn avontuur | 18

De ontwikkeling van de Ad DEP | 28

Onderweg | 30

Via en Welzijn MensenWerk | 34

Lees-, kijk-, en luistertips | 38

Thamar doet de Universitaire Pabo | 40

Eindelijk thuis | 43

En verder

Voorwoord _____	3
'Je leert jezelf, je cultuur en de wereld beter begrijpen' _____	6
Goed voorbereid op reis _____	9
De klus van het jaar _____	10
Kronkelwegen door het leven _____	14
Op reis door Suriname _____	17
Mijn avontuur _____	18
Hoe is het nu met _____	22
Bij de academie Health Care oefen je gesprekstechnieken met een VR-bril _____	24
Vijf vragen aan Abe-Jan, Latisha, Marlijn en Marije _____	26
Kidspuzzel: reisgezel(lig) _____	27
De ontwikkeling van de Ad Didactisch Educatief Professional _____	28
Onderweg _____	30
Viaa en Welzijn MensenWerk samen de wijk in: leerzaam voor studenten _____	34
Leida Janssen over zingeving en ethiek _____	36
Lees-, kijk-, en luistertips _____	38
Thamar doet de Universitaire Pabo _____	40
Dit mag niet ontbreken in mijn handbagage _____	42
Eindelijk thuis: Nibal Zaghmout _____	43
Eyeopener op de wereld in jezelf - Minor Transcultureel begeleiden _____	44
Fotolog Herman Niessink, deeltijdstudent Theologie _____	46

A man with short, dark hair is sitting on a staircase. He is wearing a brown tweed jacket over a light blue button-down shirt, blue jeans, and brown suede shoes. He is smiling slightly and looking towards the camera. The staircase has dark grey steps and a green metal railing with a wooden handrail. The background shows a modern building interior with white walls and a wooden floor.

'Ik wil dat Viaa-studenten globale trends begrijpen en erover nadenken'

‘Je leert jezelf, je cultuur en de wereld beter begrijpen’

Jan Lamberink, coördinator International Office aan het woord

Hij woonde en werkte in Sri Lanka, Ethiopië, Myanmar en Thailand. Het reizen vormde hem in denken en doen. “Ik werd geconfronteerd met recht en onrecht”, zegt Jan Lamberink, coördinator van de International Office. Sinds kort ligt zijn basis in Zwolle en werkt hij bij Hogeschool Viaa. Zijn missie? Studenten kennis laten maken met andere gewoonten, perspectieven en beleving. Want dát heeft impact.

Hij is zelf nog student Onderwijskunde (VU Amsterdam) als hij afreist naar Sri Lanka, om stage te lopen bij een technische school. Een reis die hem voorgoed verandert en een zaadje plant voor de rest van zijn leven. Jan: “Er ging een wereld voor me open. Op het moment dat ik er was, heerste er een vernietigende burgeroorlog – het was er onveilig en mensen werden vermoord. De angst in de ogen van de bewoners zal ik nooit vergeten. Ik was geschokt. Hoe kon het dat ik nauwelijks iets afwist van dit onrecht?”

Waar staat je wieg

Dit is een van de eerste keren dat Jan wordt getroffen door recht en onrecht. “Het maakt uit waar je wieg staat en waar je geboren bent. Zelf genoot ik een beschermde en vrije jeugd, ik wens ieder kind een goede start toe.” Jan ziet zichzelf dan ook als een bevoorrecht mens. “Een onbezorgde jeugd is niet vanzelfsprekend. Talloze kinderen groeien vandaag op in armoede en oorlog, terwijl ze er niets aan kunnen doen.”

Ethiopië

Na het behalen van zijn diploma reist Jan met zijn vrouw Henriëtte, met wie hij tijdens zijn studie is getrouwd, naar Ethiopië voor ontwikkelingswerk. “Dat land kwam uit een lange periode van conflict en er was grote behoefte aan noodhulp en wederopbouw. Daar zetten we ons voor in. Het was prachtig om de transformatie van mensen te zien. Hoe ze weer hoop kregen ... Waar je wanhoop verwacht, zie je ook veerkracht. Met weinig middelen kunnen mensen veel bereiken. Zij hebben vaak veel meer overlevingsvaardigheden dan wij.”

Daglicht niet verdragen

Na deze eerste baan wil Jan niet meer anders; hij blijft werkzaam in de humanitaire hulp en ontwikkelingssamenwerking. In Thailand, Myanmar en later ook vanuit Nederland. Een reis van 28 jaar. “Ik heb veel gegeven in al die banen”, vervolgt Jan. “Maar ik kreeg er zo veel meer voor terug: geweldige ontmoetingen, vrienden en vooral levenswijsheid.”

Een van zijn grootste levenslessen is dat de wereld niet eerlijk is. “Een deel van onze rijkdom is bijvoorbeeld verkregen door het kolonialisme en vanuit het slavernijverleden – er is veel gebeurd dat het daglicht niet kon verdragen. Als inwoners van een van de welvarendste landen van de wereld hebben we een grote verantwoordelijkheid. Hoe kan het dat kinderen in landen die het minst schade richten aan de klimaatverandering opgroeien zonder kansen, maar wel de grootste lasten ervan dragen? Terwijl we als Westenen een grote voetprint achterlaten door ons consumptiegedrag en onze levensstijl?”

‘Hoe kon het dat ik nauwelijks iets afwist van dit onrecht?’

Betere professional

“Ik wil dat Viaa-studenten globale trends, zoals migratie en klimaatverandering leren zien, begrijpen en erover nadenken: wat betekent dit voor de keuzes die ik maak en voor mijn beroep?”

Wat Jan betreft moeten studenten naast een vak, ook sociale vaardigheden leren. Dit sluit aan op de visie van Hogeschool Viaa om bezielde professionals op te leiden; wereldburgers die sociaal en spiritueel worden toegerust. “Ook je houding en soft skills doen ertoe. Hoe sta je als christen in de wereld? Heb je oog voor lichaam, geest én ziel? Hoe ga je bijvoorbeeld om met een patiënt die aangeeft bang te zijn voor de dood? Wat kunnen andere culturen ons leren over samenleven? Kortom: ben je in staat om vanuit andere perspectieven te kijken?”

To the point

Onwillekeurig denkt Jan terug aan zijn tijd in Sri Lanka, toen hij stageliep op een technische mbo-school. “Ik had aanbevelingen geschreven voor het reken- en taalonderwijs, dat bleef hier namelijk achter. Dit deed ik op de Nederlandse manier: direct en to the point.” Al snel merkt hij dat dit iets doet met het draagvlak. “De directeur gaf me dit ook fijnzinnig terug als feedback. In Sri Lanka wordt veel indirecter en hoffelijker gecommuniceerd. Als je wilt aansluiten, dan is het leerzaam en waardevol om je te verdiepen in de cultuur van de ander.” >>

Minder Nederlands

Door de vele reizen is Jan een rijker mens geworden. “Ik ben opener naar andersdenkenden en probeer me altijd te verplaatsen in waar de ander vandaan komt. Ook wil ik bouwen aan relaties voordat ik oordeel en nadenken voordat ik spreek.” Even is Jan stil, dan glimlacht hij: “En ik ben minder Nederlands geworden in mijn feedback.”

Koersverandering

Reizen zit Jan in het bloed. Als het aan hem ligt stopt hij hier nooit mee. “Deze zomer ga ik naar Dubrovnik, Kroatië. Heerlijk onthaasten in de natuur, genieten van de cultuur en de zee. En op mijn bucketlist staat een huttentocht in de Dolomieten of een rondreis op IJsland.” De tijd van frequent reizen zit erop. Het uren onderweg zijn, het tijdsverschil en de onzekere grensovergangen zijn fysiek zwaar. Jan: “Een dergelijk leven vraagt veel, ook van je gezin en je sociale leven in Nederland. Daarom veranderde ik van koers. Bij Hogeschool Viaa komt alles samen: mijn onderwijskundige achtergrond en de internationale ervaring.”

Jan denkt na over hoe Viaa-studenten intercultureel competent worden en hoe hogescholen wereldwijd op dit thema aan elkaar verbonden kunnen worden. “Als student maak je een belangrijke ontwikkeling in je leven door”, zegt Jan. “Naast het leren van een vak, word je gevormd in je persoonlijkheid. Internationalisering verrijkt de studie; studenten leren zichzelf, hun cultuur en de wereld beter begrijpen. Iedere student maakt letterlijk en figuurlijk een persoonlijke reis door.”

Omgaan met verschillen

“Wereldburgerschap is een basisvaardigheid”, vervolgt Jan, “net als rekenen en taal. Het kunnen omgaan met (culturele) verschillen is essentieel in alle vakgebieden die Viaa aanbiedt. Het is een voorrecht dat ik mijn steentje hieraan mag bijdragen. Zodat studenten worden opgeleid tot zinvolle wereldburgers die niet bang zijn om op mensen uit andere culturen af te stappen.”

Stagelopen en online reizen

Het internationale contact tussen studenten wordt op verschillende manieren gestimuleerd. Zowel stagelopen in het buitenland, door studenten en docenten, als online reizen behoren tot de mogelijkheden op Hogeschool Viaa. Zo zijn er projecten waarin Nederlandse en buitenlandse studenten met elkaar samenwerken aan maatschappelijke thema's. “Samen denken ze dan na over bijvoorbeeld afvalverwerking of watergebruik. Hoe doen ze dat daar, wat doen we hier en waarom? Online reizen en samenwerken gebeurt in de toekomst steeds vaker.”

Leerzaam voor studenten

Zelfs binnen landgrenzen zijn er tal van mogelijkheden om te leren van andere culturen. Jan: “Onlangs ging het debat over het gratis verstrekken van ontbijt. Er zijn kinderen die met een lege maag naar school komen. Hier zitten ook kinderen bij van Nederlandse ouders met een migratieachtergrond. Wil je weten wat de oplossing is, ga dan in gesprek met deze groep mensen. Ik vind het belangrijk dat Viaa-studenten deze vaardigheid beheersen.”

“Wanneer je als professional een brug kunt slaan ondanks verschillen, dan ben je in mijn ogen een betere professional”, vat Jan samen. “Verdiep je in andermans cultuur en besef dat het uitmaakt waar je geboren bent. Dit verrijkt je niet alleen als professional, maar vooral als mens.”

Meer weten over het International Office van Hogeschool Viaa? Scan de QR-code of volg ons op Instagram: @viaainternationaloffice

Goed voorbereid op reis

1. Travel journal

Houd al je avonturen bij met dit handige 'One-line-a-day' dagboek! Geen mega lange verhalen, maar een kort moment voor jezelf om te reflecteren op de dag.

a-journal.nl, € 19,99

2. Ijskoud

In deze dubbelwandige reisbeker blijven je zomerse drankjes heerlijk koud. Ook ideaal voor een warme kop koffie of thee. De beker is duurzaam gemaakt van gerecycled staal. Fijn voor jezelf én voor de planeet.

wwf.nl, € 28,95

3. Smile!

Leg je studententijd vast met deze HP Sprocket. Een kleine draagbare smartphone printer waarmee je direct jouw leukste en unieke momenten omzet in een blijvende herinnering.

kamera-express.nl, € 99,-

4. Breinbreker

Dit is het kleine broertje van de smartgames. IQ Mini is een innovatieve puzzel die je overal mee naar toe kan nemen. Ideaal voor op reis of onderweg naar Hogeschool Viaa!

gamesbysmart.com, € 6,99

5. Bepakt en bezakt

Deze waterbestendige reistas is de perfecte (rug)zak voor je vakanties, hiketochten en andere reismomenten.

wardow.com, € 119,95

6. Bijdehand

Je paspoort, (bank)pasjes en papieren fijn bij de hand met deze operbergetui. Stop hem in je tas et voilà! Hoe tof is deze badstof Ibiza-print!

wouf.com, € 39,-

7. Opladen

Vaarwel standaard oplader, hallo kleurrijke tropical oplaadkabel! Met deze opvallende lader kunnen zowel jij als je telefoon lekker opladen tijdens een lange dag op school.

happy-nes.com, € 44,-

De klus van het jaar

'Een nieuwe structuur is niet de oplossing, maar een middel'

Hogeschool Viaa groeit. En dat betekent dat de organisatie versterkt moet worden. Het afgelopen jaar stond daarom in het teken van plannen maken, het opnieuw positioneren én het benoemen van personen. Riet Borg, manager stafdiensten vertelt over deze klus.

Waarom was er een wijziging in de organisatiestructuur nodig?

“Als hogeschool zijn we de afgelopen jaren flink gegroeid. Bij zo’n toename van het aantal studenten, groeit ook het aantal medewerkers. Dan is het ook belangrijk om te kijken naar de aansturing. Kan het management alles opvangen? Hoeveel mensen stuurt een leidinggevende aan? En wat past bij de ambities die we hebben? We zagen dat het goed is om de organisatiestructuur te versterken. Met het doel om de werkdruk te verlagen en meer duidelijkheid te geven over taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden.”

En wat betekent dit concreet?

“Er komen teamleiders binnen de academie en bij de ondersteunende diensten en het college van bestuur wordt versterkt. Naast de voorzitter komt er een lid college van bestuur. Er zijn veel interne en externe vacatures uitgezet en we streven ernaar om bij de start van het nieuwe studiejaar het meeste ingevuld te hebben. Maar dan zijn we er natuurlijk nog niet. Als we alles opnieuw hebben ingericht, begint het eigenlijk pas. Dan zit iedereen op zijn of haar plek, moet iedereen ingewerkt worden en gaan we opnieuw samenwerken. Ik ben erg nieuwsgierig wat dat allemaal gaat brengen.”

In het nieuwe studiejaar, starten er ook twee nieuwe directeuren. Is dit vanwege de nieuwe organisatiestructuur?

“We hebben op onze hogeschool drie academies: de academie Health Care, de Educatieve Academie en de academie Social Work en Theologie. Voor iedere academie is er een directeur. Bij de academie Health Care was er een interim-directeur aan het werk en bij Social Work en Theologie vond de directeur een nieuwe baan. Zo ontstonden er het afgelopen jaar twee vacatures. Zonder de nieuwe structuur waren deze vacatures ook ontstaan. Overigens hebben we twee geschikte mensen gevonden en daar zijn we heel blij mee.”

Wat gaan de studenten en medewerkers in het nieuwe studiejaar van de wijziging merken?

“Ik hoop dat de medewerkers meer rust ervaren, doordat het speelveld van iedereen duidelijk wordt en sommige zaken vlotter verlopen. Dat zal dan ook zijn weerslag hebben op studenten. Maar in alle nuchterheid is het goed om te zeggen dat een nieuwe structuur niet een oplossing is, maar een middel. Uiteindelijk moet het straks in de samenwerking met elkaar gaan gebeuren.”

Maak alvast kennis met de nieuwe collega's. >>

Even voorstellen

René Erwich

“Recent ben ik benoemd als directeur bij de opleidingen Theologie en Social Work. Ik ben 58 jaar, getrouwd met Christa en samen hebben we vier volwassen kinderen. Op dit moment ben ik nog bestuurder van Whitley College (University of Divinity) en hoogleraar praktische theologie in Melbourne, Australië. Wij keren na ruim zes jaar dit najaar terug naar Nederland. Ik zie uit naar mijn nieuwe functie bij Hogeschool Viaa en hoop samen met de teams te werken aan een innovatieve werkomgeving die studenten positioneert als verbindende professionals die met moed, beroepstrots en passie aan de slag gaan. Dat vraagt om evenwichtig onderwijs en onderzoek ondersteund door een toekomstgerichte structuur. Ik breng daarvoor graag mijn landelijke en ook internationale ervaring in, waarbij ik graag bouw aan een milde organisatie waarin ontmoeting centraal staat.”

Gerdien Groen

“Per 1 september vorm ik samen met voorzitter CvB Dirk Wakker, het college van bestuur van Hogeschool Viaa. Ik kijk er enorm naar uit om mij in te zetten voor een inspirerende onderwijsomgeving. Naast kwalitatief goed onderwijs waarbij studenten worden opgeleid als professional, hoop ik ook dat zij hun tijd bij Hogeschool Viaa als een unieke en waardevolle periode mogen ervaren. De afgelopen jaren heb ik gewerkt als directeur bedrijfsvoering bij het Leger des Heils (Welzijn- en gezondheidszorg regio Oost). Ook ben ik lid van de raad van toezicht bij Greijdanus en voorzitter van de Auditcommissie. Ik heb een brede interesse en ik houd ervan om nieuwe kennis op te doen. Mijn passie ligt bij ondersteuning en bedrijfsvoering. Oftewel, het bieden van optimale ondersteuning voor zowel medewerkers als studenten. Samen met mijn collega CvB Dirk Wakker en het team van Hogeschool Viaa wil ik bouwen aan een toekomstbestendige onderwijsinstelling. Ik woon in Kampen en ben bijna dertig jaar getrouwd. We hebben drie kinderen waarvan de jongste nog thuis is.”

Klazien Dikkema

“Sinds afgelopen juli ben ik werkzaam als directeur van de academie Health Care. Tot op heden heb ik altijd in de zorgsector gewerkt, als verpleegkundige en daarna in het management in het ziekenhuis en de gehandicaptenzorg. Het hoger onderwijs is voor mij een nieuwe uitdaging. Ik zet graag mijn ervaring in voor de toekomstige zorgprofessionals en kijk met een frisse blik. De ontvangst binnen het team heb ik als warm en hartelijk ervaren. Van de ervaring en expertise van de collega's hoop ik veel te leren. Ik kijk ernaar uit om samen met hen de academie verder te ontwikkelen. Daar waar studenten in een veilige omgeving kunnen werken, leren en ontwikkelen om als persoon en professional tot hun recht te komen. Al vijftientig jaar woon ik met veel plezier in Zwolle, samen met mijn man Johan en onze vier kinderen. Ons huis is momenteel een soort duiventil met onze in- en uitvliegende kinderen.”

Wil jij werken met
mensen? Check
Hogeschool Viaa!

Pabo
Verpleegkunde
Social Work
Theologie
Ad DEP
Ad PEP

Welkom op onze open dag!

11 november 2023	10.00 tot 15.00 uur
31 januari 2024	15.00 tot 20.00 uur
3 april 2024	15.00 tot 20.00 uur
12 juni 2024	15.00 tot 20.00 uur

Meer info?
Scan de QR-code

Kronkelwegen door het leven

‘Heel je leven is een reis, je komt van alles tegen. Onderweg draag je een rugzak vol verleden, vol met keuzes zelf gemaakt’, zingt Matthijn Buwalda in het nummer Het is goed. Het leven als reis: vol kruispunten, splitsingen, kronkelwegen en zijpaadjes. Een zoektocht die over toppen en door dalen voert en waarbij je soms lijkt rond te dwalen. Welke omstandigheden spelen een rol in hoe je reis verloopt en hoe kies je je eigen koers?’

We gaan op ontdekkingsstocht samen met Henco Lopers (50), docent geestelijke en pastorale gespreksvoering en supervisor binnen de opleiding Theologie en Aline Dijkgraaf (41) studentenpastor/-counselor bij Hogeschool Viaa. Het beeld van een innerlijke reis roept bij hen enthousiasme en herkenning op. Aline: “Als ik denk aan het leven, dan denk ik aan onderweg zijn.” Henco: “Als mens zet je steeds nieuwe stappen, ook naar binnen: waar zitten mijn kwaliteiten, mijn kracht? Wie mag ik zijn?”

Ontdek je butsen, deuken én je kracht

Voor beiden staat als een paal boven water dat het ontdekken van je eigen identiteit wezenlijk is voor het vinden van je koers op reis. Henco: “Waardoor ben je de mens die je bent en wat is jouw identiteit? Wie mag je zijn en wie ben je voor God? Regelmatig is dat een enorme zoektocht voor mensen die verdwaald zijn geraakt door omstandigheden in het leven. Ik wil mensen helpen zoeken naar waar ze averij hebben opgelopen. Aan de ene kant moet je onder ogen zien wat je heeft beschadigd. Om daaronder te kijken, wie ben ik nou eigenlijk zelf? Aan de andere kant mag je ontdekken waar je kracht zit, je eigenheid. Een grote zoektocht zit vaak in de verwerking van butsen en deuken die soms ontstaan zijn in de eigen opvoeding en jeugd. Die moeten, op een gegeven moment verwerkt worden.”

#weesliefvoorjenzelf

Als studentenpastor merkt Aline dat faalangst en perfectionisme veel voorkomt op de reis van studenten: “Op een hogeschool moeten er ook diploma’s gehaald worden, daar is op zich niets mis mee. Maar vaak komen we tegen dat de hele identiteit van studenten afhangt van prestaties. Alsof ze pas waardevol zijn wanneer ze presteren. Op die manier wordt het onmogelijk fouten te maken, want hoe waardevol ben je dan nog?”

Ze breekt een lans voor wat meer zelfliefde - #weesliefvoorjenzelf. “Je verandert niet door hard te zijn tegen jezelf. Als je liefdevol achteromkijkt waar je zelfvertrouwen beschadigd is, dan word je zacht naar jezelf. En kan je bijvoorbeeld zeggen: ‘Hé, wat logisch dat ik onzeker ben, want dit en dat is gebeurd’. Of: ‘Vroeger kreeg ik alleen maar aandacht als ik goede cijfers haalde, daarom ben ik zo prestatiegericht geworden en denk ik dat ik niks waard ben als iets me niet lukt!’”

Stel je open
Kom jezelf maar rustig onder ogen
Geen van ons blijft heel en ongebroken
Leg wat fout ging bij me neer
Deze reis is nog niet over
Bron: Matthijn Buwalda – Het is goed

Vraag om hulp

Het ontdekken van je koers is iets wat je vooral niet alleen hoeft te doen. Aline: "Er wordt zo vaak verkondigd dat we onafhankelijk moeten zijn. Dus is er grote schaamte om hulp te vragen. Maar dat is gewoon onzin, je hebt mensen nodig. Het is zo normaal dat je wat steun nodig hebt. Als studentenpastors proberen we dat echt te normaliseren. Je bent niet zwak als je naar ons toe komt."

Niet dat Aline studenten wil overladen met ongevroegde adviezen. "Mensen komen vaak direct aan met een oplossing, maar luisteren is zo belangrijk." Wel wil ze "waar nodig een stukje meelopen en zo tijdens de reis luisteren en wijzen op eventuele wegwijzers. We gaan samen onderweg en bij splitsingen kijken we welke mogelijkheden er zijn, zodat de student zelf kan kiezen welke richting hij opgaat. Ik heb wel eens studenten die twijfelen of ze moeten stoppen met hun studie. Ik ga hen niet zeggen of ze wel of niet moeten stoppen. Maar ik ga ze helpen om helder te krijgen wat ze willen."

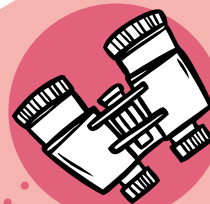
Je bent nooit klaar

En als je dan je eigen identiteit hebt ontdekt, lief bent geweest voor jezelf en niet bang bent geweest om hulp te vragen, is de innerlijke reis dan op een gegeven moment een keertje klaar? Henco: "Haha, ik denk zelf ook wel eens, maar dit was toch al klaar? Maar thema's zoals onafhankelijkheid, zelfstandigheid en onzekerheid komen geheid nog een ronde langs. Ook grote thema's die te maken hebben met verwaarlozing of misbruik kunnen later opnieuw aandacht vragen. Het heeft iets cyclisch. Zo krijgt het steeds een verdere verdieping. Aan de ene kant frustrerend dat het zo werkt. Maar je kunt het beter omarmen dan je ertegen verzetten. Verzet gaat frustreren en wordt een blokkade. Terwijl als je het omarmt ... Ach, dan kun je er een zekere vrede mee hebben en liefdevol oogsten wat je erdoor hebt ontdekt."

De levensreis is dus nooit klaar. Henco: "Je mag jouw pad ontdekken. Vaak is het een kronkelweg waarop je keuzes mag maken. Keuzes die niet goed of fout zijn. Ooit koos ik bijvoorbeeld om predikant te worden, nu kies ik een andere weg. God is de basis, Hij roept me ergens toe, dat geeft een zekere ontspanning. God wijst wel een weg. Ik moet ook denken aan het beeld van de boom. In Efeziërs 3 staat dat we geworteld in de liefde van Christus mogen zijn, dat gaat over geaard zijn, niet met je hoofd in de wolken, maar met een basis in de liefde van Christus. Hoe steviger je geworteld bent, hoe mooier je tot bloei komt."

Het is goed op eigen benen te staan
Het is goed je eigen weg te gaan
Neem de tijd om te ontdekken waar je staat
Wees niet bang om op je bek te gaan
Al doet het nog zo'n pijn
Ik geloof in jou en zal er voor je zijn
Ik zal er voor je zijn

Bron: Matthijn Buwalda – Het is goed

Het is goed

Matthijn Buwalda & Jan Smit

Heel je leven
Is een reis, je komt van alles tegen
Onderweg draag je een rugzak vol verleden
Vol met keuzes zelf gemaakt
Maar ook vol toevalligheden
Ik kan het weten
Ben daar ook geweest, heb diep gezeten
Ik hoop dat m'n lessen jou een voorsprong geven
Op de wegen die je gaat
En ik wens je heel je leven

Dat je krijgt wat je maar nodig hebt
Dat je vindt terwijl je zoekt
Met de moed gewoon jezelf te zijn
Er zijn anderen genoeg
Dat je licht vindt als het donker wordt
En dat alles wat je doet
Door de liefde wordt omgeven
Dan zul je weten: het is goed

Stel je open
Kom jezelf maar rustig onder ogen
Geen van ons blijft heel en ongebroken
Leg wat fout ging bij me neer
Deze reis is nog niet over
Waar je ook heen gaat
Weet dat altijd iemand voor je klaar staat
Of het goed of soms ontzettend fout gaat
Echt, ik weet er alles van
Dus ik hoop voor heel je leven

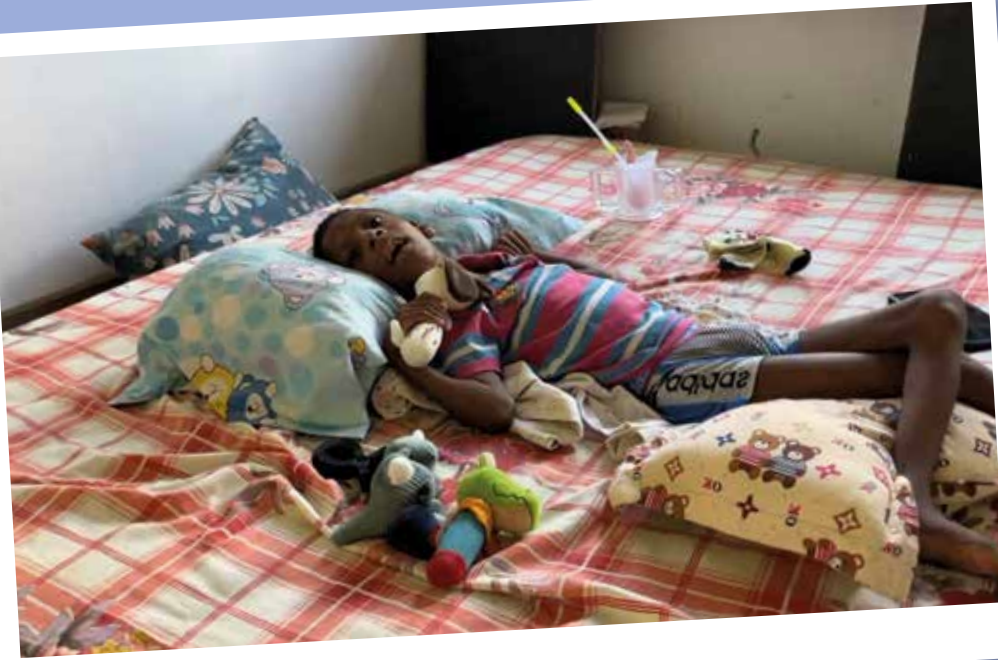
Dat je krijgt wat je maar nodig hebt
Dat je vindt terwijl je zoekt
Met de moed gewoon jezelf te zijn
Er zijn anderen genoeg
Dat je licht vindt als het donker wordt
En dat alles wat je doet
Door de liefde wordt omgeven
Dan zul je weten

Het is goed op eigen benen te staan
Het is goed je eigen weg te gaan
Neem de tijd om te ontdekken waar je staat
Wees niet bang om op je bek te gaan
Al doet het nog zo'n pijn
Ik geloof in jou en zal er voor je zijn
Ik zal er voor je zijn
Ik zal er voor je zijn

Luister hier het nummer

Op reis door Suriname

“Op de foto zie je Lance. Lance is 6 jaar en woont met zijn moeder, zus en broer in Nieuw-Amsterdam, in het district Commewijne in Suriname. Deze plaats aan de samenvloeiing van de rivieren Suriname en Commewijne is populair onder Surinamers en toeristen. Lance kan echter niet genieten van het prachtige uitzicht. Hij is ernstig meervoudig gehandicapt en wordt thuis door zijn moeder verzorgd. Lance ligt praktisch de hele dag op bed.

Ik mocht Lance ontmoeten tijdens een bezoek aan Suriname in het kader van stagebegeleiding en relatiebeheer voor de opleiding Social Work. Samen met mijn collega Nelleke bezochten we de instellingen waar onze studenten stagelopen. Zo ook Opo Doro, een organisatie die thuisbegeleiding aan mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking biedt.

We hebben de medewerkers van Opo Doro leren kennen als professionals met passie voor hun werk en betrokkenheid bij de samenleving. Opo Doro begeleidt ook de moeder van Lance met de zorg voor haar kinderen. Dit doen zij door het aanbieden van oefeningen en het geven van advies. Ook kunnen ze soms mee naar het ziekenhuis als dit nodig is.

Het bezoek aan Lance was van grote betekenis voor mij, want net zoals onze studenten hun referentiekader verbreden door het werken in gezinnen als deze, werd ik ook opnieuw stilgezet bij het enorme verschil tussen de Nederlandse situatie en die van Suriname. Een jongen als Lance zou in Nederland specialistische zorg kunnen krijgen die hem zou kunnen helpen bij zijn ontwikkeling. In Suriname kunnen de medewerkers van Opo Doro alleen maar helpen bij het tegen gaan van achteruitgang, maar zij hebben hiervoor maar beperkt tijd en mogelijkheden. Deze ongelijkheid doet pijn en maakt mij extra bewust van de rol die sociale professionals kunnen oppakken, in Suriname, maar ook dicht bij huis.”

Jaap Roose
Teamleider en docent Social Work

Mijn avontuur

Een set kleren, geld en je paspoort in je tas en dan gewoon gaan. Naar een onbekend land.

Je weet niet wat je te wachten staat, maar je gaat sowieso een avontuur meemaken.

Truus, Douwe en Sofie vertellen over hun bijzondere reis.

Truus Visser-van Steensel (65) Onderwijsadviseur

“Het was tweede paasdag 's morgens vroeg toen ik van mijn zoon Wilfred het bericht kreeg dat we een lange afstandswandeling gingen maken en dat ik om half zes die middag op Schiphol moest zijn. Met mijn kleding, verdeeld over een paar plastic tassen. Verder wist ik niets! Eenmaal op Schiphol vertelde hij dat we de Engelse route van de Camino Santiago de Compostella gingen lopen. Een verrassing, speciaal voor mijn vijftenzestigste verjaardag. Mijn zoon woont in Suriname en dus zien we elkaar niet regelmatig.

‘Niet alles hoeft een doel te hebben’

Maar door een activiteit als deze, maken we alsnog mooie herinneringen. Het is een route van 115 kilometer die we in vijf dagen liepen. In eerste instantie schrok ik: kan ik zo ver lopen? Ik was niet bang voor de afstand, want ik loop veel, maar ik ben geen heuvelachtig landschap gewend. Gelukkig droeg Wilfred mijn bagage in zijn backpack, daarom moest ik alles in plastic zakken meenemen. Het ging verrassend makkelijk. Samen genoten we enorm. Ik werd tijdens het wandelen een met de natuur en beleefde intensief de bloemen, vogels en landschappen. Tijdens de reis leerde ik dat niet alles een doel hoeft te hebben. Je mag gewoon genieten. Jarenlang werkte ik fulltime en zorgde ik daarnaast voor mijn gezin en het huishouden. Dan vergeet je weleens om stil te staan. Al lopend neuriede ik inwendig veel. Een kinderlied van vroeger of een geestelijk lied. Verrassend vaak paste het lied bij de situatie. Zo zong ik tijdens een regenbui ‘Er komen Stromen van Zegen’ van Johannes de Heer. Door de liederen en door de natuur voelde God heel dichtbij.”

Douwe Elsmann (23) Alumnus Social Work

“Ik riep het als grap: ‘Ooit fiets ik naar Santiago de Compostella!’. Als kind ging ik regelmatig met mijn vader en mijn broers op fietsvakantie. Ik was lange afstanden gewend en had er goede herinneringen aan. Tijdens mijn laatste studiejaar maakte ik mijn plan concreet. Ik wilde via Santiago de Compostella helemaal naar Lissabon fietsen. Dus stapte ik, in september vorig jaar, op de fiets van mijn vader en ging op weg. Eerst langs familie en vrienden waar ik kon logeren. Vanaf Antwerpen was ik echt alleen. En dat viel tegen.

‘Ik liep te balen in Parijs’

Op een avond liep ik in Parijs en ik wilde een voetbalwedstrijd kijken. De wedstrijd werd nergens uitgezonden en ik was ook nog geen leuke mensen tegengekomen. Ik liep te balen. Maar ook dat hoort bij reizen. Gelukkig kwam het allemaal goed. Ik fietste lange stukken samen met Franse jongens, een Israëliër en een Duitse man. Het afleggen van de pelgrimstocht was niet mijn hoofddoel. Het was, naast het avontuur, een periode om te reflecteren: waar sta ik en wat wil ik na mijn studie doen? Tijdens deze reis ontmoette ik iemand, waardoor ik op het juiste spoor werd gezet voor de toffe baan die ik nu heb. Een baan waarin ik jongeren die hulp nodig hebben, kan begeleiden. Ik geloof dat dát Gods voorzienigheid is. Wij willen graag dingen controleren, want dat geeft rust, maar God bestuurt en zorgt. Tijdens het fietsen mocht ik elke dag op die voorzienigheid vertrouwen.”

Sofie ter Maat (22) Student Social Work

“Ik was achttien jaar en klaar met de havo. En ook wel even klaar met leren. Een tussenjaar leek mij fijn, maar ik wilde dan wel iets speciaals doen. Via vrienden hoorde ik van The Oakes, een vakantiepark in het Engelse Sheffield. Zij organiseren christelijke kampen voor kinderen. Ik zou er voor een half jaar heengaan, maar heb er uiteindelijk een jaar gewerkt. En dit terwijl ik bij aankomst nauwelijks Engels sprak en ik niet lekker in mijn vel zat.

‘In Engeland kwam ik mezelf keihard tegen’

Al sinds mijn jeugd voelde ik mij in veel situaties onzeker. Ik vond mezelf niet leuk en was bang dat anderen dat ook dachten. In Engeland kwam ik mezelf keihard tegen. Ik kon mezelf niet goed verstaanbaar maken en daardoor ook niet honderd procent mezelf zijn. Dit uitte zich in depressieve gevoelens. Het was heftig, maar toch wilde ik in Engeland blijven. Het geloof speelde hierin een grote rol. Voordat ik naar Engeland vertrok, wist ik niet goed wat ik geloofde. Ik was ermee opgevoed, maar wat vond ik nou zelf? Doordat we op het kamp alle dagen met ons geloof bezig waren, werd ik aan het denken gezet. Ik wist eindelijk zeker dat ik christen ben. Dus ondanks de depressie voelde het kamp als een veilige plek. En ik leerde er veel over Hem. En dat hielp mij weer om uit de depressie te komen. De reis naar Engeland was het begin van een grote verandering in mijn leven.”

Hoe is het nu met ...

'In de sportschool kom ik de wereld tegen'

Kees van Loon
Docent Pabo | 1991 - 2018

"Ga naar buiten! Toen ik docent bij de Pabo was, gaf ik dat altijd aan studenten mee. Er gebeurt namelijk van alles in de samenleving. Wanneer je met deze veranderingen meebeweegt, kun je kinderen ondersteunen bij hun brede ontwikkeling. Inmiddels ben ik een paar jaar met pensioen, maar dat betekent niet dat ik nu binnen zit. Integendeel zelfs. Ik begin mijn dag altijd in de sportschool, samen met mijn vrouw. Daar kom ik de wereld tegen. Van jonge ouders tot gevluchte Syriërs, ik ontmoet allerlei mensen. Ook organiseer ik in Zwolle stadswandelingen voor buitenlandse studenten die Hogeschool Viaa bezoeken. Dat deed ik als docent al. Sommige studenten willen na een paar jaar terugkomen met hun ouders of gezin en nemen dan weer contact met mij op. Ik help ze met plezier op weg. Vroeger reisde ik zelf ook veel, maar die drang heb ik nu niet meer. Ik ga gewoon in Nederland op pad. Met trein en vouwfiets uiteraard!"

Jeske Moerenhout
Student Verpleegkunde | 2018 - 2022

"Na de opleiding Verpleegkunde vertrok ik naar Denemarken om verder te studeren. Ik wilde dit graag, omdat de coronacrisis mijn mogelijkheden om naar het buitenland te gaan had beperkt. Bovendien sprak de master Public Health mij bijzonder aan. In deze master wordt beleidsanalyse gecombineerd met gedragswetenschappen, geneeskunde, gezondheidssociologie, epidemiologie en biostatistiek. Ik loop stage bij het Danish Institute Against Torture, een internationale mensenrechten- en ontwikkelingsorganisatie. Deze stage kreeg ik mede dankzij mijn deelname aan de minor Transculturele Verpleegkunde bij Hogeschool Viaa. In mijn vrije tijd doe ik mee aan universitaire activiteiten en geniet ik van de ontspannen sfeer in Denemarken. Ik vind het leuk om andere steden te bezoeken en zo het land te ontdekken. Ik voel me thuis en overweeg om hier te blijven wonen. Een buitenlandervaring is echt een aanrader. Ik heb mezelf beter leren kennen en me op diverse vlakken verder ontwikkeld."

'Een buitenlandervaring is echt een aanrader'

'We hebben al meer dan honderd gezinnen geholpen'

Mirjam Sabajo

Student Social Work | 2003 - 2007

"Tijdens en na mijn opleiding Social Work werkte ik met mensen met een beperking. In 2013 vertrok ik naar Suriname om daar als vrijwilliger mijn kennis en ervaring in de praktijk te brengen. Ik ontdekte dat mensen met een beperking met veel liefde thuis werden verzorgd, maar dat hun naasten eigenlijk niet wisten hoe ze dat moesten doen. Dat bracht problemen met zich mee, zoals doorligplekken en vergroeide ledematen. Ik bezocht het land meerdere keren, waarna ik in 2017 definitief emigreerde en een eigen organisatie opzette: Opo Doro Thuisbegeleiding. Niet om verstandelijk beperkte mensen te verzorgen, maar om hun naasten daarbij te begeleiden. Sinds de start hebben we met ons team, waarbij ook vaak stagiaires van Hogeschool Viaa betrokken zijn, al meer dan honderd gezinnen geholpen. Hoewel ik mijn familie in Nederland mis, ligt mijn toekomst in Suriname. Ik heb inmiddels zelf een gezin en zie het werk hier als mijn taak in Gods koninkrijk."

Klaas Jager

Docent Theologie | 2003 - 2018*

"Zo'n twintig jaar geleden richtte ik samen met Henk Geertsema, Hans Meerveld en Jaap Modderman de Academie Theologie op bij Hogeschool Viaa. Het was ontzettend leuk om een praktisch concept te bedenken en daar een onderwijskundige visie onder te leggen. Vervolgens bleef ik als docent bij de academie betrokken, tot mijn pensioen. Sindsdien ben ik fulltime fotograaf. Ik doe familieshoots en werk voor bedrijven. Voor deze opdrachten reis ik door heel Nederland. Vaak blijf ik na afloop even hangen om de omgeving zelf met mijn camera te verkennen. Met Henk, Hans en Jaap heb ik altijd contact gehouden, totdat ze alle drie kort na elkaar overleden. Het voelde alsof ik familie verloor. Ik werd me bewust van mijn eigen eindigheid en ging me meer richten op dat waar het in het leven om draait. Fotografie helpt me daarbij. Door met verwondering om me heen te kijken, zie ik de schoonheid van de wereld. En geniet ik meer dan ooit van de grootheid van Gods schepping."

'Fotografie helpt me om met verwondering om me heen te kijken'

Bij de academie Health Care oefen je gesprekstechnieken met een VR-bril

‘De bril is een hulpmiddel om meer te leren’

Nog gloednieuw zijn ze, net een maandje geleden bezorgd op de afdeling Health Care. De VR-brillen die straks gebruikt gaan worden bij de lessen van POH/PVH. Opleidingscoördinator Ydelette van der Vis en docent Gertjan Plas laten de technische hoogstandjes vol trots zien. Ydelette zet er eent op haar hoofd, meteen verdwijnt een groot deel van haar gezicht achter de bril.

Wat een grote bril! Het ziet er stoer uit, maar wat kun je er eigenlijk mee?

Gertjan: “Ik moest er zelf ook wel even aan wennen, ja. Hij is behoorlijk groot. We zijn momenteel zelf met de bril aan het oefenen en experimenteren. In eerste instantie willen we hem gebruiken voor het oefenen van gesprekstechnieken bij POH en PVH, de opleidingen tot praktijkondersteuner en praktijkverpleegkundige huisartsenzorg. Je praat dan eigenlijk met een digitale patiënt, die reageert op wat jij zegt. Maar je kunt er nog veel meer mee. Ik kan me voorstellen

dat je virtueel door het lichaam reist en alle onderdelen ervan bestudeert. Of dat je in het buitenland stage wilt gaan lopen en via VR alvast de instelling bekijkt. De mogelijkheden zijn onbegrensd.”

Hoe kwamen jullie op het idee om de VR-brillen te gaan inzetten?

Gertjan: “Tijdens een congres op de VU kwam ik in aanraking met de VR-brillen. Ik ontdekte dat ze op de HAN hogeschool gebruikt werden voor motiverende gespreksvoering.

Ydelette en ik waren allebei bezig om een leerlijn voor dit vak te schrijven. Wij hadden het idee dat de VR-brillen daarbij van meerwaarde konden zijn, omdat de studenten hun gespreksvaardigheden daarmee heel praktisch kunnen oefenen. We hebben toen een aanvraag gedaan voor een innovatievoucher (zie kader) en die gewonnen. Heel mooi natuurlijk, want daarmee konden we de brillen daadwerkelijk aanschaffen.”

Jullie gaan de VR-brillen straks gebruiken bij POH/PVH. Hoe gaat dat in zijn werk?

Ydelette: “Praktijkondersteuners en -verpleegkundigen voeren vaak gesprekken met patiënten die ze moeten motiveren tot ander en gezonder gedrag. Ze leren daarvoor de techniek motiverende gespreksvoering aan. Deelvaardigheden zijn bijvoorbeeld reflectief luisteren en open vragen stellen. Het is niet altijd handig om dit in een rollenspel met een medestudent te oefenen, en oefenen met echte patiënten kent natuurlijk ook nadelen. Met de VR-bril kunnen studenten deze gesprekstechnieken goed trainen. Het is een veilige manier van leren; je kunt uitproberen wat wel en niet werkt. Na afloop krijg je gedetailleerde feedback. En als je niet meer weet hoe je verder moet, kun je hulp inschakelen. Je ziet dan een voorbeeld van een passende reactie en spreekt dat hardop na.”

‘Hij zat direct in die andere wereld’

Hoe realistisch is de persoon met wie je praat?

Gertjan: “Die is behoorlijk realistisch: diegene is een virtueel persoon, maar ziet er wel echt uit. Als je een gesprek over overgewicht hebt, zie je ook iemand met overgewicht voor je. Diegene reageert ook vrij natuurgetrouw op je vragen. Laatst had ik de VR-bril opgezet bij mijn vader van 83. Hij voerde meteen een heel empathisch gesprek met iemand die last van z’n knie had. Hij zat direct in die andere wereld.”

Wat zijn de eerste reacties op de bril?

Gertjan: “Bij het jubileumsymposium POH/PVH konden de brillen getest worden. Het viel me toen op dat sommige mensen het best spannend vonden om de bril op te zetten. Je verliest dan toch een beetje het contact met de realiteit. Ik denk dat je wel een bepaalde open nieuwsgierigheid nodig hebt om ermee aan de slag te gaan. Ydelette: “Ik kan me dat wel voorstellen. Je bent even ergens anders, en je moet er dan maar op vertrouwen er in je fysieke omgeving niets gekks gebeurt. Ik denk dat het in de lessen belangrijk is om een basisveiligheid te creëren, waardoor mensen zich durven over te geven aan de virtuele realiteit.”

Denken jullie dat je rol als docent verandert tijdens de lessen met een VR-bril?

Ydelette: “De bril is vooral ondersteunend aan de lessen. Als docent blijven wij degenen die begeleiden en de reflectie stimuleren, dus wat dat betreft verandert er niets. Alleen het hulpmiddel is anders. De docenten

krijgen van het computerprogramma precies te horen wat goed gegaan is en waar nog aandachtspunten liggen. Dat is zeker van toegevoegde waarde.”

Welke rol krijgt de bril in de toekomst in het onderwijs?

Gertjan: “Na POH/PVH is de volgende stap om het ook binnen de andere opleidingen in te gaan zetten. Binnenkort hebben we een workshop met alle docenten van de academie Health Care, zodat ze hiermee kennis kunnen maken. Ook bij Social Work willen we op deze manier de gesprekstechnieken gaan oefenen. En vanuit andere opleidingen zijn er allerlei ideeën. Immersieve technologie (technologieën waarbij iemand in een ervaring wordt ondergedompeld) zijn behoorlijk *upcoming* in het onderwijs. Ze sluiten perfect aan bij jongeren en zijn bovendien een effectieve manier van leren. De VR-brillen zijn een goede eerste stap, maar wie weet wat er nog meer volgt.”

De innovatievoucher

Jaarlijks wordt er bij Hogeschool Viaa een innovatievoucher uitgereikt. Een voucher die bedoeld is om ruimte te geven aan ideeën en initiatieven die ontstaan vanuit de uitvoering van het dagelijks werk. Het plan van Gertjan en Ydelette werd afgelopen jaar gekozen als winnaar.

Vijf vragen aan Abe-Jan, Latisha, Marlijn en Marije

De academie Health Care krijgt een eigen studievereniging. Vanaf het schooljaar 2024/2025 kunnen alle studenten, docenten en alumni lid worden. Vijf vragen aan initiatiefnemers Abe-Jan van der Wal, Latisha Migchelsen, Marlijn Spaak en Marije ten Voorde.

1 **Waarom richten jullie een studievereniging op?**
Abe-Jan: "Omdat we op dit moment alleen contact hebben met de studenten uit onze eigen klas. Het is waardevol om alle studenten, docenten en alumni binnen de academie Health Care te leren kennen. Dat weten we uit ervaring. Een aantal van ons was hiervoor lid van een studievereniging bij een andere hogeschool of universiteit."

2 **Wat is een studievereniging?**
Latisha: "Een studievereniging is iets anders dan een studentenvereniging. Wij zijn er alleen voor de studenten, docenten en alumni van de academie Health Care. Speciaal voor hen organiseren we activiteiten. Deze activiteiten vormen een mooie aanvulling op een opleiding of baan. Je ontmoet nieuwe mensen, breidt je kennis uit en ontwikkelt vaardigheden."

3 **Waarom is lid worden interessant?**
Marlijn: "Omdat het contact met studenten, docenten en alumni zorgt voor meer aansluiting bij het werkveld. Een vraag over een stage kun je stellen aan iemand die 'm al heeft afgerond. En zoek je een baan, dan beschik je over een groot netwerk. Daarnaast zijn de activiteiten zowel leerzaam als leuk, waardoor een studievereniging bijdraagt aan een fijne studententijd. Deelnemen is vrijblijvend. Gewoon lid worden dus, want dit kost maar € 15,- per jaar en aan ontgroeningen doen we niet."

4 **Werken jullie samen met de academie Health Care?**
Abe-Jan: "Ja, heel intensief zelfs. De academie ondersteunt onze studievereniging. Omdat wij de eerste studievereniging binnen Hogeschool Viaa zijn, brengt dit veel werk met zich mee. Van notariële aktes tot juridische documenten en beleidsplannen; we moeten van alles regelen. Waarschijnlijk word ik straks geen lid als student, maar als alumnus. Dat vind ik niet erg, want ons voorwerk is heel waardevol. Studenten van andere academies kunnen ervan gebruikmaken als zij een studievereniging willen oprichten."

5 **Hoe betrekken jullie studenten, docenten en alumni bij activiteiten?**
Marije: "Zodra onze studievereniging actief is, nodigen we studenten, docenten en alumni uit om bij een commissie aan te sluiten. Denk aan een intro- of activiteitencommissie. Vaak doe je daar heel andere dingen dan normaal. Je hebt bijvoorbeeld contact met bedrijven, regelt de pr of houdt het budget in de gaten. Die vaardigheden komen altijd van pas. Op je cv, maar ook tijdens je werk. Samen maken we van de studievereniging een succes. We zijn een vereniging voor en door studenten, docenten en alumni van de academie Health Care."

'Je ontmoet nieuwe mensen, breidt je kennis uit en ontwikkelt vaardigheden'

Kids Puzzel: Reisgezel(lig)

Samen reizen is een stuk gezelliger, maar dan moet je elkaar niet kwijtraken! De personen rechts zijn allemaal hun dubbelganger in de drukte uit het zicht verloren. Help jij ze weer te herenigen?

Hoe werkt het? Elk duo bestaat uit een nummer en een letter. Vind de juiste letter bij het juiste nummer. Vul ze in de balk in en je krijgt de oplossing.

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16

'De Ad DEP heeft mij meer zelfvertrouwen gegeven'

De ontwikkeling van de Ad Didactisch Educatief Professional

Een spannende reis in onontgonnen gebied

Het was een spannende reis in onontgonnen gebied: de ontwikkeling van de associate degree Didactisch Educatief Professional. Deze reis is nog niet afgelopen. Nu de Ad DEP draait, staat een nieuwe groep professionals klaar om met een frisse blik en een onderzoekende houding over leersituaties mee te denken. Dat biedt kansen voor het onderwijs en de kinderopvang, maar is voor collega-professionals soms even wennen. Docent Karlien Hunnensen en studenten John Roest en Marjanne van Ommeren delen hun ervaringen.

Wat is een associate degree?

John: "Een associate degree is een tweejarige niveau-5-opleiding. De opleiding is geschikt voor mbo-studenten die op zoek zijn naar meer uitdaging, maar niet naar niveau 6 – het hbo – kunnen of willen. Instromen met een havo- of vwo-diploma kan ook. Tijdens de Ad DEP ga je elke week één dag naar school en werk je minimaal twee dagen in het vakgebied waarvoor je wordt opgeleid."

Waarom is de Ad DEP ontwikkeld?

Karlien: "Omdat er in de praktijk veel vraag is naar professionals die bijdragen aan de

ontwikkeling van kinderen tussen de 0 en 12 jaar. Deze professionals bieden bijvoorbeeld ondersteuning bij het leren en brengen ideeën in over het verbeteren en verrijken van leersituaties. We hebben de Ad DEP samen met het werkveld opgezet. Dit deden we vanuit de Campus Kind en Educatie, waarbij ook Hogeschool KPZ, Landstede MBO, mbo Menso Alting en Prokino (kinderopvang) betrokken zijn."

Marjanne: "De interesse voor de Ad DEP is groot. De eerste groep, waarin John en ik allebei zitten, startte in het najaar van 2022 en bestaat uit vijftien studenten. Dit zijn

studenten uit zowel het onderwijs als de kinderopvang.”

Karliën: “De lessen worden gegeven bij Hogeschool Viaa. Op onze school hebben we veel ervaring met onderwijsassistenten en pedagogisch medewerkers die na hun mbo-opleiding willen doorgroeien. De Ad DEP biedt nieuwe ontwikkelkansen, verrijkt onze andere educatieve opleidingen en vormt een mooie brug naar de Pabo.”

Wat houdt de Ad DEP in?

Marjanne: “Bij de Ad DEP ligt de nadruk op didactiek. We leren hoe we leerlingen effectief door lesstof heen leiden. Dit kan namelijk op meerdere manieren. Door hierover na te denken, draag ik bij aan een omgeving waarin kinderen zich optimaal ontwikkelen.”

Karliën: “We laten studenten kennismaken met een rijk palet aan mogelijkheden, zodat ze op didactisch vlak veel te kiezen hebben. Daarbij dagen we ze uit om op onderzoek uit te gaan: wat is in deze leersituatie een passende aanpak? Studenten krijgen theorie en verzamelen zelf ook veel informatie. Dat gebeurt in de dagelijkse praktijk op basis van eigen leerdoelen. Hierbij doen we een appel op hun creativiteit.”

John: “Ik merk dat ik zowel op school als tijdens mijn werk veel nieuwe dingen leer. De theorie die ik krijg, kan ik vaak direct in de praktijk toepassen.”

Waarom ben je met de Ad DEP begonnen?

John: “Sinds een jaar werk ik als onderwijsassistent op een basisschool. Omdat ik vooral uitvoerend bezig ben, miste ik uitdaging en verdieping. Het leek me leuk om te onderzoeken hoe we bepaalde

leersituaties anders of misschien zelfs beter kunnen aanpakken. Ik overwoog eerst om direct naar de Pabo te gaan, maar de route via de Ad DEP past beter bij mijn praktische instelling.”

Marjanne: “Ik ging na de havo als financieel medewerkster aan de slag. Na vijftien jaar haalde ik niet meer genoeg voldoening uit mijn werk. Ik wilde graag van betekenis zijn voor de samenleving. Uit een loopbaantraject bleek dat het onderwijs goed bij mij zou passen. Ik vond een stageplek als onderwijsassistent op een basisschool en ben met de Ad DEP gestart om mijn carrièreswitch officieel te maken.”

‘We hebben de Ad DEP samen met het werkveld opgezet’

Wat leer je bij de Ad DEP?

John: “Ik leer met een kritisch oog te kijken naar wat er in de klas gebeurt. Waar liggen kansen om kinderen nog beter te ondersteunen bij hun groei? Ik doe onderzoek naar nieuwe methodes, werkvormen en materialen, neem lesactiviteiten over en denk mee over de kwaliteit van het onderwijs. Daarbij gebruik ik de kennis en vaardigheden die ik tijdens de Ad DEP ontwikkel. De gereedschapskist is al behoorlijk gevuld.”

Hoe pas je jouw nieuwe kennis en vaardigheden toe in de dagelijkse praktijk?

Marjanne: “Laatst vroeg een jongen uit groep 4 tijdens een verkeersles waarom je bij het oversteken twee keer naar links en maar

één keer naar rechts kijkt. Ik besloot hem de situatie op het bord te laten tekenen. Op deze manier gaf ik hem autonomie. Toen hij vervolgens zelf het antwoord kon geven, waren we daar samen trots op.”

John: “De directie waardeert dit soort initiatieven, maar sommige leraren moeten eraan wennen. Ze vinden het bijvoorbeeld lastig dat we dicht bij hun takenpakket komen.”

Karliën: “Je merkt dat de rol van didactisch educatief professional nieuw is. Als student moet je deze rol zelf pakken. Dat kan alleen door gewoon te doen. Het is jouw vak om kansen te grijpen die bijdragen aan de kwaliteit van leren.”

John: “Ik hoop dat leraren gaan inzien dat we taken van hen kunnen overnemen. Ze hoeven het niet alleen te doen. Samen zijn we in staat om goed onderwijs te bieden en kinderen in hun kracht te zetten.”

Wat ga je na de Ad DEP doen?

Marjanne: “Ik heb getwijfeld tussen de uitstroomrichtingen Pabo en Pedagogisch Educatief Professional, maar ik focus me nu eerst op het afronden van de Ad DEP. Omdat ik nog niet lang in het onderwijs actief ben, wil ik eerst praktijkervaring opdoen. Op mijn stageplek krijg ik alle ruimte om mezelf te ontwikkelen. Zo val ik de laatste tijd steeds vaker voor leraren in. Dat vind ik leuk, het werken op een basisschool geeft mij veel voldoening.”

John: “Ik blijf werken op mijn superleuke basisschool en wil mijn Pabo-diploma halen. De Ad DEP heeft mij meer zelfvertrouwen gegeven.”

Ad Didactisch Educatief Professional

De Ad Didactisch Educatief Professional is een tweejarige niveau-5-opleiding voor professionals uit het onderwijs en de kinderopvang. Elke week ga je één dag naar school, doe je ongeveer één dag aan zelfstudie en ben je minimaal twee dagen actief in het werkveld.

Meer weten?

Kijk op www.viaa.nl/didactisch-educatief-professional.

Onderweg

Een studie kiezen is een ontdekkingsstocht. Je navigeert langs websites en brochures, bezoekt open dagen, vraagt anderen om advies en bereikt uiteindelijk je einddoel. Vier jongeren die onderweg zijn, vertellen welke route zij nemen.

“Op school worden we gestimuleerd om na te denken over onze studiekeuze. Tijdens mentoruren krijgen we daar veel informatie over. Ik heb bijvoorbeeld mijn interesses en vakkenpakket ingevuld op een website, en dan rolt er een lijstje met vervolgopleidingen uit. Best handig, want je krijgt veel meer opties dan je zelf had bedacht. Ik wil graag iets met kinderen gaan doen: mijn eerste idee was de pabo, daar kun je goed je creativiteit in kwijt. Maar pedagogiek kan bijvoorbeeld ook. Mijn zus gaat in Zwolle naar Hogeschool Viaa en mijn broers gaan in Leeuwarden naar school, van beide scholen wil ik de open dag bezoeken. Misschien neem ik hen wel mee, dan weten zij de weg. Ik vind het belangrijk dat de sfeer op de school goed is, dus daar ga ik vooral op letten. Een christelijke hogeschool lijkt me wel prettig: dat je met allemaal leeftijdsgenoten bent die elkaar op dat vlak goed snappen.

En dat de stad leuk is, is ook belangrijk. Eerst vond ik het best stressvol om een studie te kiezen, omdat ik nog geen idee had waar mijn interesses lagen. Maar nu ik weet welke richting het wordt, zakt de stress wel. Ik heb nog genoeg tijd om een keuze te maken.”

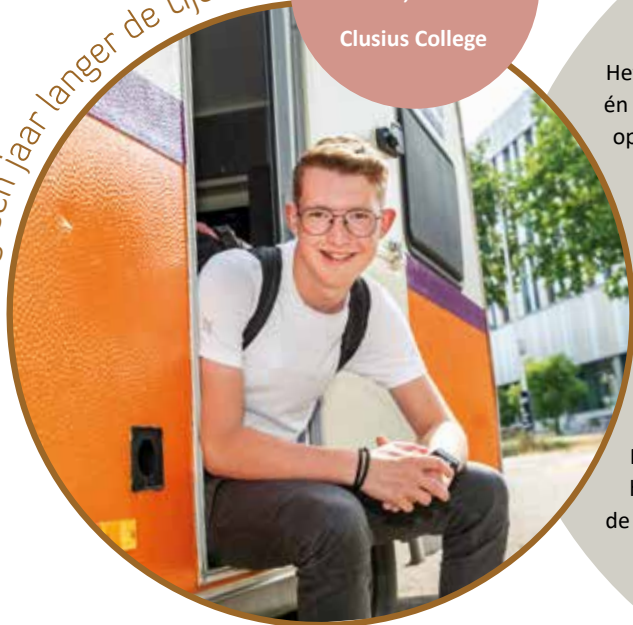
Bianca
Wolthuisen (15),
havo 5, Greijdanus
Meppel

'De sfeer moet goed zijn'

'Nog een jaar langer de tijd'

Milan Toet (16),
havo 4, Carolus
Clusius College

"Ik doe havo 4 opnieuw, dus ik heb geen haast om een studie te kiezen. Maar eigenlijk weet ik het al: ik wil architect worden. Het lijkt me mooi om iets voor een ander te kunnen ontwerpen én daar voldoening uit te halen. De vraag is nu alleen nog welke opleiding daar goed bij past. In het komende jaar wil ik naar open dagen gaan, maar ook online voorlichtingen volgen. Ik kijk dan vooral naar wat de studie inhoudt. De technische kant ligt mij minder, ik wil echt leren ontwerpen. En de school moet een beetje in de buurt liggen, zodat ik niet zo ver hoeft te reizen. Het is wel spannend om de knoop door te hakken; je zit er toch vier jaar aan vast. Dat uit alle keuzetesten die ik heb gedaan, ook deze studierichting kwam, stelt me wel gerust. Blijkbaar past architectuur echt bij mij. Nu ik ben blijven zitten, heb ik nog een jaar langer de tijd om na te denken en met anderen te sparren. Mijn ouders en mijn mentor zien mij anders dan ik mezelf zie, dus hun mening vind ik zeker waardevol. Ook krijg ik vanuit school de mogelijkheid om in gesprek te gaan met mensen die het vak uitoefenen. Heel nuttig om te horen hoe zij het ervaren."

"Bij een studiekeuze-event had ik een speeddate met studenten van Psychomotorische therapie. Ik vond het zo interessant wat ze allemaal vertelden! Ik kwam helemaal enthousiast thuis. Vanaf dat moment was ik er zeker van dat ik voor die studie wilde gaan. Vroeger wilde ik altijd juf worden en net als mijn moeder de pabo doen. Iets met sport leek me ook leuk, maar ik heb een rugblessure en bovendien miste ik daar het sociale aspect. Ik houd ervan om contact met mensen te hebben.

Ik heb mijn keuze mooi op tijd gemaakt, de meeste van mijn klasgenoten zijn nog niet zover. Ik wil altijd graag weten waar ik aan toe ben. En ik vond het eigenlijk wel leuk om ermee bezig te zijn. Vooral veel rondvragen aan mensen om me heen, dat was de manier waarop ik informatie heb ingewonnen. Ik heb veel oudere neven en nichten, dus dat is superhandig. Een nicht van mij deed Psychomotorische therapie en zij heeft me er alles over verteld. Het is eigenlijk een combinatie van social work en sporten. Ik denk dat dit mij meer uitdaging biedt dan de pabo."

Mirthe
Hooijmeijer (16),
havo 5, Greijdanus
Zwolle

'Vooral veel rondvragen'

'Gebeden voor mijn toekomst'

Lukas Broer (19),
laatste jaar
mbo-opleiding
Maatschappelijke
zorg, Menso Alting

"In de afgelopen maanden heb ik bij Hogeschool Viaa een keuzedeel brugmodule hbo gevolgd. Daardoor heb ik een goede indruk gekregen van wat een vervolgstudie, voor mij Social Work, inhoudt. Mijn mbo-opleiding loopt een halfjaar uit en ik weet nog niet precies wat ik daarna wil gaan doen. Het leuke van de brugmodule is dat ik daar mijn kwaliteiten goed heb leren kennen: ik ben ondernemend, denk *out of the box* en als ik ergens enthousiast over ben, ga ik daar voor tweehonderd procent voor. Daarom twijfel ik over het hbo; ik weet niet of ik voldoende enthousiast ben om nog jaren te studeren. Misschien ga ik eerst een tijdje werken.

Pas geleden was ik op Opwekking en daar heb ik gebeden voor mijn toekomst. Ik kreeg daardoor sterk het gevoel dat ik leer door dingen te doen. Zo kwam ik op het idee om na mijn studie een tijd naar het buitenland te gaan en daar met jongeren te gaan werken. Daar ben ik me nu op aan het oriënteren. Ik zou dan graag praktisch werk willen doen bij een christelijke organisatie, bijvoorbeeld rondom moderne slavernij. Maar op dit moment kan alles nog veranderen. Het is een spannende keuze, maar ik kick er juist een beetje op om die spanning aan te gaan."

Zo helpt Hogeschool Viaa de studiekeizer

Naast dat we als hogeschool open dagen organiseren en op beurzen en middelbare scholen voorlichting geven, doen we nog veel meer om de studiekeizer te helpen om de juiste keuze voor een studie en school te maken. Je kunt een dagje meelopen met een van onze studenten, er is een brugmodule om de overstap van mbo naar het hbo te soepel te laten verlopen en er is een mbo-hbo dag waar je onder meer verhalen hoort van studenten die ook een mbo-opleiding hebben gevolgd. En natuurlijk kun je altijd bellen en mailen met onze opleidingsvoorlichters. Scan de QR-code voor meer informatie.

IF YOU WANT TO GO FAST
GO ALONE
IF YOU WANT TO GO FAR
GO TOGETHER

'De pipowagen bewoog zich als *learning community* door de wijk'

Viaa en Welzijn MensenWerk samen de wijk in: leerzaam voor studenten

Ze leerden elkaar kennen tijdens de studie. Albert Pullen werkt als docent Social Work op Hogeschool Viaa, Werner Hoff is opbouwwerker bij Welzijn MensenWerk in Westerveld. Sinds kort trekken ze veel samen op – om van elkaar te leren. Hier hebben niet alleen zij baat bij, maar ook de studenten. Een win-winsituatie dus.

Waarom deze samenwerking?

Albert: "Ik ben docent Social Work bij het uitstroomprofiel Welzijn en Samenleving. Hier komt maatschappelijk- en opbouwwerk samen. Ik was afgestudeerd maatschappelijk werker en had geen kaas gegeten van het opbouwwerk. Daarom vroeg ik Werner of ik een jaar lang praktijkervaring kon

opdoen bij Welzijn MensenWerk. Ik ging meelopen met dorpsverbinders, zo noemden opbouwwerkers zich in de dorpen van Westerveld. En ik ben er niet meer weggegaan."

Wat doen dorpsverbinders?

Werner: "Zij leggen contact met mensen en maatschappelijke organisaties in de buurt. Op verschillende manieren gaan ze het gesprek aan. Zo'n acht jaar geleden dachten we als organisatie na over de invulling van de participatiesamenleving. Een inwoner (80) zei tegen me: 'Waarom praten jullie over ons, maar niet met ons?' Dit was een eyeopener. Met mensen van verschillende straten, disciplines en achtergronden gingen we in

gesprek, zo ontstond het idee van de mobiele buurtbank. Hiermee trokken we door de straten van Meppel. We spraken mensen over thema's als toekomst, leefbaarheid en veiligheid. Er ontstonden mooie verbindingen tussen inwoners. Na een jaar kreeg de keet felle kleuren, inwoners uit de wijk bedachten de naam: pipowagen. Pipo staat voor: Persoonlijke Interesse Personen Ontmoeten."

Waar heeft het aan bijgedragen?

Werner: "De pipowagen bewoog zich als een *learning community* door de wijk. Er zijn veel initiatieven door ontstaan zoals een buurtmoestuin, een speelveldje voor honden, een ontmoetingsplek en zelfs projecten over duurzaamheid.

De pipowagen wordt minder vaak gebruikt, maar we zijn nog altijd op zoek naar emancipatie van inwoners. Vaak denken mensen dat ze iets niet kunnen, maar wanneer ze zelf het stuur in handen nemen, kunnen ze samen juist veel. Altijd zijn we gericht op de initiatieffkracht en het eigenaarschap van inwoners.”

Hoe is de samenwerking tussen Welzijn MensenWerk en Hogeschool Viaa?

Albert: “Ik begeleid een aantal vakgroepen binnen Welzijn MensenWerk, geef advies aan opbouwwerkers en trek eropuit met dorpsverbinders; we gaan de wijk in om mensen te spreken. Andersom geven medewerkers van Welzijn MensenWerk vakcolleges bij ons op school. Voor ons is Welzijn Mensenwerk ook een soort hotspot voor het uitstroomprofiel. We nodigen het werkveld uit om het curriculum voor Welzijn en Samenleving door te spreken. Doen we de goede dingen? Of lopen we achter? Hierdoor blijft ons lesprogramma actueel. Verder doet het lectoraat onderzoek naar de samenlevingsopbouw en kunnen studenten stagelopen bij Welzijn MensenWerk.”

‘Als leerlingen dit zien en ontdekken, dan hebben ze goud in handen’

Wat hebben studenten eraan?

Albert: “Heel veel! Allereerst brengen de mensen van Welzijn MensenWerk een lading praktijkervaring met zich mee. Ook worden studenten betrokken bij het werkveld. Zo deden ze onderzoek naar de effecten van de De Grote Optrommelactie. Via Welzijn MensenWerk ging er, in samenwerking met een werkgroep van bewoners, een koekblik door de straten met daarin vragen over wonen en leven in de wijk. Studenten waren heel concreet met een methodiek bezig, daarnaast zagen ze met eigen ogen hoe zo’n trommeltje verbindt. Mensen die elkaar nooit spraken, kwamen opeens met elkaar in contact. Dit lijkt klein, maar dat is het niet – ten diepste gaat het hier om zingeving. Als leerlingen dit zien en ontdekken, dan hebben ze goud in handen.”

Werner: “Ik denk dat veel studenten de opleiding Social Work doen omdat ze mensen willen helpen. De vraag is: wat is helpen? Waarmee help je mensen? Als opbouwwerker help ik niet, maar ik faciliteer, ondersteun en daag mensen uit om zelf initiatief te nemen. Dit geeft in de basis zingeving; een reden om je bed uit te komen. Ik zie de samenwerking met Hogeschool Viaa vooral als een investering in de toekomst. We zijn zaadjes aan het planten in de hoop dat nieuwe opbouwwerkers de samenleving bestormen.”

Leida Janssen over zinggeving en ethiek

‘De complexiteit van deze thema’s
neemt toe’

Van ouders die gaan scheiden tot blijvend letsel na een ongeluk. Het leven is niet altijd gemakkelijk. Een luisterend oor bieden helpt, maar hoe doe je dat als je er eigenlijk bent om een rekensom uit te leggen of een wond te verzorgen? Leida Janssen ziet dat veel professionals in de praktijk worden geconfronteerd met thema’s waar zinggeving en ethiek een groot onderdeel van zijn. Onderzoek uit het lectoraat Zorg en Zinggeving laat zien dat professionals in zorg en welzijn beperkte kennis en vaardigheden hebben om hier mee om te gaan. Om dit gat te dichten richt Hogeschool Viaa zich de komende jaren op cursussen en bij- en nascholingsmaterialen die gaan over zinggeving en ethiek.

Wat is jouw achtergrond?

“Ik ben verpleegkundige en gezondheidswetenschapper. De zorg zit in mijn hart. Sinds 2006 werk ik bij Hogeschool Viaa. Ik ben op dit moment docent bij de Master Interprofessioneel werken met Jeugd, coördinator van de minor Verpleegkundige Aandachtsvelder Zingeving, onderzoeker bij het lectoraat Samenlevingsvraagstukken en begeleider van studenten. Daarnaast volg ik een opleiding tot geestelijk verzorger. Zingeving in de zorg loopt als een rode draad door mijn loopbaan.”

Hoe ontstond het idee om je te richten op zingeving en ethiek?

“Vanuit Viaa willen we naast initieel onderwijs en onderzoek ook van waarde zijn voor professionals en organisaties. Daarnaast wil ik al lange tijd de aandacht voor de thema's zingeving en ethiek vergroten. Niet alleen in de zorg, maar ook binnen andere sectoren waar professionals met mensen werken. Nu de kerk steeds meer wordt losgelaten, neemt de complexiteit van deze thema's toe. Ik zie dat veel mensen op zoek gaan naar de betekenis van het leven. Hun bron van kracht kan het geloof zijn, maar ook natuur, sport, kunst of muziek. Wanneer je deze bron van kracht kent, kun je als professional beter bij iemand aansluiten. Zit een buitenmens bijvoorbeeld wekenlang binnen door een ongeluk, dan begrijp je dat dit invloed heeft op zijn of haar veerkracht. En soms zelfs op de duur van het herstel.”

Waarom gaan cursussen en tools helpen?

“Het blijkt voor professionals lastig om iemands bron van kracht te ontdekken. Je vraagt je bijvoorbeeld af waarom een leerling moeite heeft met concentreren. Of waarom een patiënt zich zo neerslachtig voelt. Veel professionals ervaren op dat moment een gevoel van onmacht. Want hoe begin je een gesprek? Met welke vragen kom je tot de kern? En wat betekent iemands verhaal voor de begeleiding die je biedt? Met de kennis die we hebben opgedaan met eigen onderzoek willen we cursussen, trainingen en tools aanreiken aan mbo- en hbo-professionals uit allerlei sectoren. Zodat zij zich verder kunnen ontwikkelen in die vaardigheden.”

Hoe denk jij dat Viaa professionals en organisaties kan helpen?

“Door onderzoek en onderwijs is er de laatste jaren een grote verscheidenheid aan tools, modellen en handvatten beschikbaar gekomen over hoe aandacht te hebben voor onderwerpen die te maken hebben met zingeving en ethiek. Zo zijn er bijvoorbeeld interactieve colleges over diverse onderwerpen beschikbaar en heeft psycholoog Maarten van Garderen een training ontwikkeld voor studenten en professionals over gespreksvaardigheden. Daarnaast hebben we artikelen en digitale tools, zoals e-learnings en de webapp Levenvragen om vaardigheden en kennis te vergroten. We nemen komend jaar de tijd om de ontwikkelde tools, modellen en trainingen beschikbaar te maken voor het werkveld in een passend aanbod. We komen graag in contact met werkveldpartners en professionals om met hen door te praten over wat we kunnen betekenen.”

Vertel eens over de ervaring die Hogeschool Viaa hiermee al heeft ...

“Onderzoek laat zien dat studenten en professionals begrippen als zingeving en ethiek beter kennen, erkennen en er vervolgens naar handelen in de dagelijkse praktijk, wanneer ze gebruik maken van onze tools en trainingen. In alle hulpmiddelen die we de afgelopen jaren ontwikkeld hebben, is zelfinzicht en het ervaren een belangrijk onderdeel om een ander te begeleiden. Ze zorgen ervoor dat je bepaalde onderwerpen, zoals rouw, eenzaamheid of autonomie, in perspectief kunt plaatsen. Daarnaast helpt oefenen in de dagelijkse praktijk om stof meer eigen te maken en duidelijker te verwoorden, je minder handelingsverlegen wordt en dat je beter kunt handelen rondom ethische dilemma's. Door bezig te zijn met deze onderwerpen, wordt verdieping ervaren in het werk en ervaar je meer zingeving in je werk. Dat draagt uiteindelijk bij aan meer werkplezier en voldoening.”

'Ik zie dat veel mensen op zoek gaan naar de betekenis van het leven'

Waarom steekt Hogeschool Viaa in op het vormgeven van tools en bij- en nascholing?

“Omdat zingeving en ethiek belangrijke thema's binnen onze opleidingen vormen en omdat we vanuit eigen onderzoek weten dat het kwaliteit van leven verhoogd. Voor welke opleiding studenten ook kiezen, in hun toekomstige werk lopen ze altijd een tijdje met iemand mee. Wij weten steeds beter hoe we leerlingen, professionals, patiënten of cliënten onderweg zo goed mogelijk kunnen ondersteunen. Het gebeurt regelmatig dat iemand verdwaald raakt, omdat door een gebeurtenis het leven opeens stilstaat. We willen de kennis en vaardigheden niet alleen voor onszelf (of de studenten die bij ons worden opgeleid) houden, maar delen met de wereld om ons heen. We hebben een diepe overtuiging dat aandacht hebben voor zingeving en ethiek nieuw perspectief biedt en hierdoor meer betekenis wordt ervaren en gegeven aan het leven. Dit hoort bij het werken met mensen. Je bent er als professional niet alleen voor de wond of rezensom, maar voor de persoon als geheel.”

Hoe vind je het om hiermee aan de slag te gaan?

“Dit is precies wat ik al jaren wilde doen. In mijn loopbaan heb ik op allerlei manieren invulling gegeven aan zingeving en ethiek. Eerst als verpleegkundige, later als docent en onderzoeker en inmiddels ook als geestelijk verzorger in opleiding. Alles komt nu samen. Tegelijkertijd vind ik het een uitdaging om met professionals uit verschillende sectoren te werken. Hoewel ik niet precies weet wat ik kan verwachten, is één ding zeker: tijdens cursussen, trainingen en gebruik van tools ontwikkelen professionals vaardigheden om mensen te begeleiden bij een stukje van de reis van het leven. Samen gaan we dat avontuur aan. Ik kijk ernaar uit.”

Mocht je meer willen weten over nascholing en maatwerk van Hogeschool Viaa?
Mail dan naar nascholing@viaa.nl om de brochure te ontvangen!

Lees-, kijk-, en luistertips

LEZEN

Professioneel communiceren met ouders en kinderen

door: *docent-onderzoeker Tonnis Bolks*

In dit boek voor pabo-studenten en leerkrachten gaat het over de competentie 'communiceren met ouders'. De oudergesprekken zijn hiervan een onderdeel, waarbij tegenwoordig vaak ook kinderen aanwezig zijn. Het boek is aangevuld met inzichten vanuit het lectoraat Goede Onderwijspraktijken. Luisteren naar jezelf, naar ouders en naar kinderen krijgt nog meer aandacht, net zoals het ontwikkelen van je visie als aspect van Persoonlijk Meesterschap.

VerpleegThuis - Wat ik leer van mijn huisgenoten met dementie

door: *Teun Toebes*

Op 21-jarige leeftijd maakte Teun Toebes de gedurfde keuze om op de gesloten afdeling van een verpleeghuis te gaan wonen. Niet alleen om te ervaren hoe de zorg voor mensen met dementie verbeterd kan worden, maar vooral om te laten zien dat wij als maatschappij ons beeld van dementie moeten aanpassen. Op ontwapenende en ontroerende wijze beschrijft hij de pijnlijke systemen die in de zorg en samenleving heersen en hoe wij deze kunnen veranderen.

De school als vrijplaats

door: *Gert Biesta*

In dit boek verkent Biesta de betekenis van inspiratie voor het onderwijs. De lucht wordt uit het onderwijs gehaald door allerlei meetinstrumenten, evaluatiemethoden, interventies en leerdoelen. Biesta beschouwt de school juist als vrijplaats, hierdoor laat hij zich inspireren door het concept 'inspiratie'. Wat is inspiratie, wat is geïnspireerd goed onderwijs, en welke plek heeft de school in de samenleving?

Ik doe ook maar wat

door: *Thom Bakker*

In deze dichtbundel schrijft oud-Viaa-student Thom over wat hem bezighoudt in het leven van alledag. Soms is dat zijn geloof, een enkel gesprek met iemand waar hij om geeft of een moment dat slechts een paar seconden duurt. In andere gevallen schrijft hij over wat al weken, maanden of langer speelt in zijn denken. Als een rode draad door alles heen is een jongvolwassene zichtbaar, die zichzelf iedere dag een beetje beter leert kennen. Wellicht vogelt hij ooit uit hoe het allemaal zit. Maar tot die tijd ... doet hij ook maar wat.

Lexicon Sociaal Werk

door: *Veldboer, L., Engbersen, R., Hooghiemstra, E., Jansen, J., Koeter, L., Repetur, L., Rözer, J., & Sprinkhuizen A.*

In dit lexicon worden bijna veertig veelgebruikte en veelzijdige nabijheidstermen uitgelegd, geduid en in verband met de praktijk gebracht. Lector Marja Jager-Vreugdenhil heeft hierin ook een lemma (bijdrage) geschreven.

Op de spoedeisende hulp

door: *Heleen Lameijer*

Heleen Lameijer werkt als arts op de spoedeisende hulp in het ziekenhuis in Leeuwarden. Daarnaast is ze bekend van haar Instagramaccount @makesciencework. In dit boek neemt Heleen de lezer mee achter de klapdeuren van de spoedeisende hulp. Ze deelt wat ze meemaakt en laat de impact zien van bijzondere ontmoetingen met allerlei patiënten. Met haar verhalen biedt Heleen een unieke inkijk in haar leven als dokter en daarbuiten. Belangrijk, omdat compassie en menselijkheid onmisbaar zijn in de professionele zorg, maar vooral ook in de zorg die we allemaal voor elkaar dragen.

KIJKEN

Hoedan (EO)

Hoedan - een online community en televisieprogramma waar zes twintigers elkaar opzadelen met levensvragen. De vraag is niet of ze er wat mee moeten, maar hoe. Onderwerpen als relaties, ouders, vriendschappen, seks, geloven, drugs, omgaan met geld of vluchtelingen. Ze maken hun eigen content om uit te vogelen wat ze met deze dingen moeten. Zo ontstaan er zoektochten waarin ze elkaar bijstaan, bevragen en inspireren.

Working: What We Do All Day (Netflix)

Voor sommigen draait het om geld. Voor anderen is het een roeping. Barack Obama gaat samen met mensen uit verschillende sectoren op zoek naar de betekenis van werk in een veranderende tijd. Wat is bijvoorbeeld de invloed van technologie en kunstmatige intelligentie op bepaalde soorten werk? Een boeiende serie, en hoewel de Amerikaanse context anders is dan de Nederlandse biedt het stof tot nadenken.

Hiphop als medicijn: rappend het rechte pad op

In deze serie van De Stentor vertelt rapper Rico waarom hij ooit begonnen is met Fakkelteit en waar hij het nu nog steeds voor doet. In deze aflevering vertelt hij over een ontmoetingsruimte bij Hedon in Zwolle die hij heeft opgericht als een plek waar jongeren terecht kunnen. Hij helpt ze om hun ervaringen te verwerken in rapmuziek. Een inspirerend en lokaal voorbeeld van verbinden met jongeren! De aflevering bekijken? Scan de QR-code hiernaast.

LUISTEREN

De Ongelooflijke Podcast

Journalist David Boogerd en theoloog Stefan Paas voeren verdiepende gesprekken met spraakmakende gasten over de relevantie van geloof in een steeds ongeloviger Nederland. Een greep uit de thema's van eerdere afleveringen: het onderzoek naar wonderbaarlijke genezingen, de rol van de kerk in de Tweede Wereldoorlog, wat we kunnen leren van Erasmus, klimaatactivisme en efficiëntie als nieuwe religie. De podcast verschijnt iedere week.

Hoe de GGZ verandert

Deze podcast gaat over de verandering in de psychiatrie. Carlijn Welten interviewt hoogleraren, ervaringsdeskundigen, lotgenoten en onderzoekers. Ze hoopt met deze podcast mensen die werken in de brede GGZ te inspireren en te motiveren het anders te gaan doen.

De Grote Vriendelijke Podcast

In deze podcast word je meegenomen in de wereld van kinderboeken. Recente boeken worden besproken en tal van leestips worden gegeven. Elke aflevering is er iemand te gast, variërend van schrijver tot illustrator tot vertaler.

Zaigoed

In de podcast Zaaigoed: inspiratie voor het sociaal domein worden verschillende thema's in het sociaal domein besproken. Van jeugdzorg tot mensen met een beperking en van inburgering tot kansenongelijkheid in het onderwijs. In ruim 20 afleveringen hoor je boeiende gesprekken over actuele thema's.

'Naast praktische handvatten, helpen de docenten me ook om een visie te ontwikkelen op mijn onderwijs'

Thamar doet de Universitaire Pabo

‘Het biedt uitdaging én is praktisch’

Van de hogeschool, naar je stageschool naar de collegezaal: als student aan de Universitaire Pabo bevind je je bijna iedere dag in een andere omgeving. Student Thamar ten Brinke geniet juist van deze variatie. Voor haar is deze opleiding de perfecte combinatie van theorie en praktijk.

“In de coronaperiode ontdekte ik dat ik het leuk vond om kinderen in de buurt te helpen met hun schoolwerk. Het vwo ging me best makkelijk af, dus alleen de Pabo leek me niet uitdagend genoeg. Ik heb ook gekeken naar Pedagogische wetenschappen, maar dat vond ik te theoretisch. De Universitaire Pabo biedt wel die uitdaging, maar is ook praktisch. Bovendien zijn er na de opleiding veel mogelijkheden. Je kunt bijvoorbeeld IB-er worden, onderzoek doen of schoolopleider worden.”

Breder kijken

“Mijn weken zijn behoorlijk gevuld. Op maandag en woensdag ga ik naar de universiteit, op dinsdag loop ik stage en op donderdag ga ik naar Hogeschool Viaa. Ik woon in Amsterdam, dus de universiteit is voor mij dichtbij. Naar de hogeschool ben ik wat langer onderweg, maar dat is het absoluut waard. Ik koos voor Hogeschool Viaa omdat ik er veel goede verhalen over had gehoord. Daarnaast heb ik zelf nooit op een christelijke school gezeten, het leek me mooi om dat – als christen - mee te maken.”

Best onzeker

“Op de Pabo krijg ik vooral veel inspiratie voor de lessen die ik geef. Dat heb ik ook nodig, want door de gecombineerde studie zit ik best veel in mijn hoofd. Naast praktische handvatten, helpen de docenten me ook om een visie te ontwikkelen op mijn onderwijs. Ik loop nu stage in groep 8 in Amsterdam Zuidoost, en ik merk dat de kinderen daar best onzeker zijn. Ik wil ze helpen om zich voor te bereiden op de middelbare school: dat ze leren om weerbaar te zijn, en wat het geloof voor hen inhoudt. Ik stop er zo veel mogelijk in, in de hoop dat ze nog eens terugdenken aan juf Thamar. Omdat ik dit zo belangrijk vind, heb ik er een leerdoel van gemaakt. Het mooie is dat ik die doelen op de Pabo deels zelf kan bepalen. De hogeschool volgt jou in je leertraject en is daarin behoorlijk flexibel.”

Onderwijssysteem

“Op de hogeschool word je echt gezien, in de collegezaal ben je een van de velen. In het begin wist ik nog niet zo goed wat ik van Pedagogische wetenschappen moest vinden. De studie is heel breed, wat ben je dan precies aan het leren? Ik dacht dat ik vooral de begeleiding van kinderen met leerproblemen interessant zou vinden, maar ik vind de onderwijswetenschappelijke kant eigenlijk nog leuker. Je kijkt dan meer naar het onderwijssysteem: welke problemen zijn er, en hoe kun je het onderwijs zo aanpassen dat ieder kind tot zijn recht komt? Dat kan binnen je klas, binnen een school, maar ook breder.”

Uitdaging en actie

“De stagedag is echt het hoogtepunt van mijn week. Tijdens een saai statistiekvak op de universiteit zit ik soms stiekem mijn lessen voor te bereiden. Het is ontzettend leuk om dat contact met de kinderen te hebben, ze kunnen echt geniale opmerkingen maken. Vanwege formatieproblemen kreeg ik de vraag of ik tijdens mijn stagedag de leiding over de klas wilde hebben, onder supervisie van een leerkracht. Ik zag dat wel zitten, en ik geniet ervan om mijn eigen klasje te runnen. En wanneer ik hulp nodig heb, is er altijd een leerkracht beschikbaar om vragen aan te stellen.

Ik zou de Universitaire Pabo zeker aanraden aan anderen. De afwisseling tussen theorie en praktijk houdt het heel erg in balans. Je moet wel van wat uitdaging en actie houden en het niet erg vinden om vaak van locatie te wisselen. Sommige medestudenten focussen zich erg op de opleiding, omdat het best veel is. Ik vond het juist belangrijk om ook iets van het studentenleven mee te krijgen, en ben daarom bij een studentenvereniging gegaan. Dat is ontzettend leuk, echt een meerwaarde. Na mijn studie zou ik het lesgeven graag willen combineren met onderzoek in het onderwijs. Het lijkt me tof om op die manier nog meer voor kinderen te kunnen betekenen.”

Universitaire Pabo

Tijdens de Universitaire Pabo doe je twee studies tegelijk: de Pabo en Pedagogische wetenschappen. Op de Pabo leer je om een gedreven leerkracht te worden in het basisonderwijs, en bij Pedagogische wetenschappen leer je alles over pedagogiek en onderwijs in brede zin. Als je bent afgestudeerd, ben je een leerkracht met extra bagage. Je kunt binnen jouw school of scholengemeenschap degene zijn die vernieuwende ideeën ontwikkelt en deelt. Je kunt anderen opleiden, of onderzoek doen naar onderwijs. De mogelijkheden zijn legio!

Lees hier meer

Dit mag niet ontbreken in mijn handbagage

Mijn koptelefoon! Dan kan ik muziek of een podcast luisteren wanneer ik wil. Het is een heerlijk gevoel dat ik me hierdoor altijd even terug kan trekken. **Sofie ter Maat, student Social Work.** ●

Regelmatig reis ik met de trein naar mijn ouders. Dan neem ik vaak een nieuw boek uit de mediatheek mee. In de trein kan ik me goed concentreren. Ook tref je in mijn tasje een stokoude, maar schone katoenen zakdoek aan. Erg 'ladylike' zijn deze snotlapjes niet. Misschien doorgeschoten duurzaamheid? **Nel Hendriks, docent Verpleegkunde.** ●

Deo voor frisse okseltjes, oortjes zodat ik, zodra het ook maar even kan, naar mijn favoriete podcast kan luisteren, Een flesje water, want hydrateren kun je leren én een vergeten en ontzettend verkruid schoolkoekje, voor in geval van nood. **Lourens Helder, student Social Work.** ●

Mijn (papieren) A4-agenda. Inderdaad: lekker ouderwets! Handig om bij me te hebben in deze drukke tijden! **Hilda Jongejan, student Pabo.** ●

Behalve mijn goede humeur en mijn broodtrommel, neem ik mijn sleutelbos, stanleymes, multitool en rolmaat mee naar school. Iedere dag, al bijna twintig jaar lang. Zonder ben ik onthand! **Martin van Gennep, conciërge.** ●

Ik sta bekend als Gwen met de magische tas, want er komt echt van alles uit. Een heleboel basics zoals handalcohol en pleisters, maar ik heb ook altijd eten bij me: mandarijnen, Snelle Jelles, Sultana's, etc. **Gwen Wentink, student Verpleegkunde.** ●

Van alles! Van mijn telefoon tot mandarijnen en paracetamol. Én natuurlijk mijn Viala-beker. In het kader van duurzaamheid gebruik ik die graag. **Riet Borg, manager stafdiensten.** ●

Een EHBO-setje! Ik ben heel onhandig, dus ik heb zelf nog weleens een pleister nodig en paracetamols zijn altijd handig om uit te delen. **Franca Ekelmans, student Verpleegkunde.** ●

Ik neem dagelijks mijn eigen koffie mee. Ik drink weinig koffie, dus als ik het drink, wil ik 'echte'. Extra leuk om te vertellen: ik schenk het in een thermosflesje dat ik in 1999 heb aangeschaft als eerstejaars student deeltijd Maatschappelijk Werk en Dienstverlening op de – toen nog – GH. **Arja van der Sluijs, docent Social Work en decaan Pabo.** ●

Ik kan niet zonder mijn Viala-Dopper – duurzaam en een lekker groot flesje – want ik heb altijd dorst. Water is een van mijn eerste levensbehoeftes. **Joanne Lassche-Scheffer, docent Verpleegkunde.** ●

Een sleutelhanger die tevens een flesopener is. Vooral in de zomer komt deze van pas. Gezellig in het park, met een paar vrienden een Despo drinken ... **Carlijn Wiersema, medewerker MarCom.** ●

Ik moet 'helaas' altijd ijswater uit Köln in mijn tas hebben. Dit is alcohol-water met onder meer menthol en aloë vera wat verkoelend is als je het op je huid smeert. Ik heb regelmatig last van hoofdpijn en dan is dit speciale water mijn wondermiddel. **Hetty Huizenga, student Pabo.** ●

Eindelijk thuis

“Ik ben geboren in Damascus, de hoofdstad van Syrië. Maar de Syrische nationaliteit heb ik nooit gekregen. Mijn vader, een Palestijn, vluchtte naar dit land en zo werd ik als Palestijnse vluchteling geboren. Ik kreeg een reisdocument in plaats van een paspoort. Hiermee werd reizen lastig, omdat ik een visum nodig had dat moeilijk te krijgen was. Ook mocht ik niet alle beroepen kiezen, maar gelukkig mocht ik wel studeren. Ik werd juf en genoot ervan om kinderen te leren lezen en schrijven. Maar het leven in Syrië was onzeker. Door de oorlog gebeurden er veel rare dingen. Op elke hoek van de straat stonden soldaten. Vooral voor de mannen in onze familie was het leven gevaarlijk. In 2015 is Fadi, mijn man daarom gevlucht. Ik bleef met onze zoon en dochter achter. Het was te gevaarlijk om met onze kinderen de reis te maken. Het afscheid was zwaar. Maar hij kwam veilig in Nederland aan en in februari 2017 is ons gezin herenigd.

‘Als je iets wilt, is het belangrijk om jezelf uit te dagen, niet op te geven bij belemmeringen en positief te blijven’

En toen moesten we opnieuw beginnen. Het was moeilijk, maar ik besloot om positief te blijven. Een van ons kreeg de kans om te studeren en mijn man vond dat ik die persoon moest zijn. We waren beiden onderwijzers in Syrië, maar hij wist dat ik er het meeste van genoot om juf te zijn. Zo begon ik in 2020 aan de deeltijdopleiding Pabo. Fadi deed de opleiding tot rijinstructeur. Hij houdt van autorijden en zo kon hij blijven lesgeven.

In het Arabisch betekent mijn naam ‘de mens die zijn eigen doel heeft bereikt’. En dat is gelukt. Het was niet gemakkelijk. Vanwege mijn buitenlandse diploma’s werd ik op veel hogescholen afgewezen. En toen ik eenmaal student was op Hogeschool Viaa vond ik het studeren zwaar. De taal, een ander systeem en de combinatie met het gezinsleven. Gelukkig had ik lieve medestudenten en docenten. Ik mocht altijd om hulp vragen.

Als je iets wilt, is het belangrijk om jezelf uit te dagen, niet op te geven bij belemmeringen en positief te blijven. Zoek een weg die je wél kunt bewandelen. Ik voel mij een Palestijn, een Syriër en een Nederlander. Maar ik voel mij vooral heel trots op alles wat ik heb bereikt. Ik woon in een vrij land en ben eindelijk thuis.”

Nibal Zaghmout (37) uit Noordwolde is getrouwd met Fadi. Samen hebben ze een zoon van veertien en een dochter van tien jaar oud. Dit jaar studeerde ze af aan de deeltijdopleiding Pabo aan Hogeschool Viaa.

Eyeopener op de wereld en jezelf

“Voor veel studenten is deze minor echt een eyeopener, waardoor ze anders gaan kijken. Vooraf denken ze veel te leren over andere culturen, maar ze leren vooral veel over zichzelf”, vertelt docent Verpleegkunde Marian Harink glimlachend. Sinds 2016 coördineert ze de minor Transcultureel begeleiden die twee keer per jaar aan studenten Verpleegkunde en Social Work wordt gegeven.

Bij Marian Harink (40) leeft al lang het besef dat afkomst een belangrijke factor is in de kans die mensen maken op goede zorg en begeleiding. “Ik heb acht jaar als jeugdverpleegkundige gewerkt in Amsterdam West. Tachtig tot negentig procent van mijn cliënten had oorspronkelijk een niet-Nederlands culturele achtergrond. Ik zag dat een baby soms al gelijk een achterstand had ten opzichte van andere baby’s die in dezelfde wijk werden geboren. Omdat er bijvoorbeeld geen kraamzorg was door de taalbarrière. Of niet goed uitgelegd kon worden hoe borstvoeding werkt. Zo ontstond direct verschil in kansen. Dat heeft veel indruk gemaakt.”

Hot item

Bij Viaa ontwikkelde Marian eerst een kleine minor voor eerstejaars. Sinds 2016 maakt de minor Transcultureel begeleiden officieel deel uit van het curriculum. “Studenten Verpleegkunde werken vanaf het eerste jaar met een verpleegkundig model dat uitgaat van een holistische visie op de mens. Je moet oog hebben voor hoe iemand fysiek en psychisch is. Maar ook de sociaal-culturele kant is een belangrijk onderdeel. In die zin is het al redelijk ingebed in de opleiding. Toch spelen veel onbewuste processen, waardoor mensen niet de goede zorg krijgen. Of minder kansen hebben op goede gezondheid dan mensen die bijvoorbeeld wel heel goed de weg weten in de zorg en goed de taal spreken. En meer lijken op de professionals. Dat blijkt uit onderzoeken over uitsluiting en racisme in de gezondheidszorg. Ondertussen zijn er steeds meer mensen met een migratieachtergrond. Uitsluiting is een hot item. Je mag dus gerust zeggen dat deze minor bittere noodzaak is. Met deze minor hoop ik dat studenten gevoelig worden voor het signaleren van het uitsluitingsmechanisme in de praktijk en dat ze ook handvatten krijgen om dat te bestrijden.”

Bewustwording

De minor Transcultureel begeleiden gaat niet alleen over andere culturen, zoals veel studenten vooraf denken. "In wezen is het doel dat je meer gaat ontdekken over jezelf, over wie jij bent. We staan stil bij verschillende thema's: opvoeding, seksualiteit, gender, uitsluiting, migratie, mensenhandel en meisjesbesnijdenis. Daar heb je veel ideeën bij waar je je vaak helemaal niet bewust van bent dat je daar iets van vindt. Bewustwording is misschien wel de belangrijkste tool van deze minor. Hoe verhoud jij je tot deze thema's, wat zijn je vooroordelen en kun je daar ook anders instaan?"

'Bewustwording is misschien wel de belangrijkste tool van deze minor'

Daarnaast wordt ook kennis gedeeld over andere culturen. "Een heel groot verschil is bijvoorbeeld dat in veel landen de cultuur collectivistisch is. Het is heel fijn als je dat kan snappen. Dat wanneer een patiënt op sterven ligt, de hele familie betrokken is en aanwezig wil zijn. En dat ze ook door willen behandelen tot het einde. Lastige situaties voor de hulpverleners die vanuit hun perspectief goede zorg kunnen bieden. Het wil ook niet zeggen dat je andere zorg moet geven. Maar het gaat erom dat je in contact komt. Via die route kun je veel meer bereiken. Juist ook omdat je familie hebt die betrokken is.

Als je over andere culturen gaat leren, is de valkuil dat je jezelf als norm neemt. De ander is dan anders en vaak ook ietsje minder. Het is mooi om te ontdekken dat je zelf niet de norm bent. Je bent wel iemand en je hebt ook veel bagage. Dat is wie je bent. Maar dat is niet perse de norm. Voor iemand anders kan dat anders zijn."

'Niemand heeft dezelfde cultuur'

"De kans om naar het buitenland te gaan, vond ik sowieso gaaf. Het leren over andere culturen en hoe je cultuur sensitief gaat begeleiden, leek me interessant.

Door de minor raakte ik heel erg bewust van mijn opvoeding en wat ik belangrijk vind. Je leert veel over je eigen vooroordelen, je privileges, godsdienst, opvoeding, maar ook gender en de LHBTQI-gemeenschap. Er is echt van alles voorbij gekomen. Het belangrijkste dat ik geleerd heb, is dat ik een andere houding mag aannemen als het gaat om begeleiding geven. In Nederland zijn we heel individualistisch, terwijl andere landen meer een familiecultuur hebben. Wij zijn heel direct, maar in andere landen kan dat beledigend overkomen.

Ik kom zelf uit Kampen en was met een klasgenoot uit IJsselmuiden voor het praktijkgedeelte in Albanië. Tijdens de reis ging ik inzien dat eigenlijk niemand dezelfde cultuur heeft. Je kunt het wel hebben over de Nederlandse cultuur, maar die is al heel breed. Mijn klasgenoot en ik zijn al zó anders opgevoed.

Tijdens de drie maanden stage in Albanië deed ik vrijwilligerswerk via Vrijwillig Wereldwijd bij een dagcentrum voor kinderen en jongeren. De communicatie was lastig, want de meeste mensen spraken alleen Albanees. Ik speelde veel UNO met de kinderen. Ondanks dat we elkaar niet verstonden, heb ik dat als heel waardevol ervaren. Je kunt ook op een laagdrempelige manier contact maken zonder dat je elkaar kunt verstaan. Ik wil nu meer spel gaan gebruiken om verbinding te maken in mijn werk. Niet iedereen kan zijn gevoel goed onder woorden brengen en zo kan ik toch een band creëren. Terugkijkend heeft de minor echt mijn kijk op de wereld verbreed."

*Mette van den Berg (21)
is student Social Work.*

*Voor de minor
Transcultureel begeleiden
deed ze drie maanden
vrijwilligerswerk in
Albanië.*

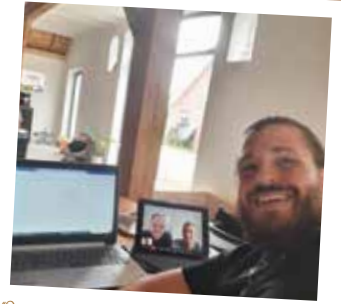

"Op maandag en dinsdag werk ik bij de Nationale Politie. Samen met twee collega's geef ik leiding aan een team van 35 mensen."

"Dit ben ik met mijn schoonvader en twee vrienden. Elke dinsdagavond helpen ze mij bij het verbouwen van de boerderij. Daarvoor ben ik ze heel dankbaar."

"Op woensdag ga ik naar school. Samen met Jonathan van den Broek en Timon Oldegheers doe ik een ontwerponderzoek naar de ontwikkeling van een homiletische leerlijn binnen de opleiding Theologie."

Fotolog

Herman Niessink, deeltijdstudent Theologie

Momenten waarop je vastloopt kunnen je veel brengen.

Herman Niessink weet dat als geen ander. Sinds 2020 combineert hij zijn werk bij de Nationale Politie met de opleiding Theologie.

In 2005 startte Herman bij de Nationale Politie. Hij werkte in het westen van het land, onder meer bij het horecateam. Bijna elke week had hij te maken met geweld op straat. "Ik vond het steeds moeilijker om terug te schakelen, waardoor ik altijd in de vechtmodus zat. Ook thuis. Daarvan werd ik geen mooier mens", begint hij. "Ik bad God om hulp en vertelde wat Hij moest doen en zegenen, maar keer op keer gebeurde er niets. Dat veranderde toen ik zei: doe wat U wilt, maar haal mij hier weg. Voor het eerst mocht God heer en meester van mijn leven zijn. Vanaf dat moment ging het geloof van mijn hoofd naar mijn hart. En raakte alles in een stroomversnelling."

Gehoorschade

Herman verhuisde naar het oosten van het land, waar zijn vrouw vandaan komt. In die omgeving kon hij bij de Nationale Politie aan de slag als docent Gevaar & Crisisbeheersing. Een droombaan die hij met plezier vervulde, totdat er op een dag een harde piep in zijn oren klonk. Door het vele werken op de schietbaan had hij, ondanks goede bescherming, gehoorschade opgelopen. "Mijn leven stond opnieuw op zijn kop. Gelukkig verdween de piep na een paar weken, maar terug naar de schietbaan kon ik niet meer. Om mijn mogelijkheden op een mooie baan te vergroten, besloot ik een hbo-opleiding te volgen. Het werd Theologie. Daarmee ging een lang gekoesterde wens in vervulling."

Betekenisvol werk

Spreken en preken is Hermans passie. "De verhalen in de Bijbel zijn zo machtig goed", zegt hij. "Ze worden vaak opgepoetst en gepolijst, terwijl juist de rauwe werkelijkheid ze herkenbaar maakt. Het geeft mij voldoening om deze verhalen over te brengen. Bij de Nationale

Politie ben ik van waarde, maar dit is voor mij écht betekenisvol werk." Omdat hij vindt dat het preken binnen de opleiding Theologie meer aandacht verdient, doet hij op dit moment onderzoek naar de mogelijkheden. Samen met twee medestudenten werkt hij aan een zogenoemde 'homiletische leerlijn'. "Ons doel is dat je vaardigheden ontwikkelt om een preek op te bouwen en de scheppingskracht, 'het wonder', naar de harten van toehoorders te brengen."

Boerderij

Hoe het combineren van een baan en een opleiding gaat? "Goed. Ik werk officieel vier dagen per week bij de Nationale Politie, maar heb studie- en ouderschapsverlof. Dat scheelt", aldus Herman. Hij loopt stage bij Sermon Movement Centre, waar hij mensen leert om krachtig te spreken. Ook is hij zelfstandig spreker, trainer en adviseur. "In mijn vrije tijd ben ik graag met mijn vrouw en zoon. We wonen in een boerderij in Heerde, die we op dit moment verbouwen. Op dinsdagavond klus ik altijd. Ik word dan geholpen door mijn schoonvader en twee vrienden." Het rondje op de grasmaaier is zijn favoriete moment van de week. "Terwijl ik over het land rijd, maak ik mijn hoofd leeg. Vaak ontstaan dan de mooiste ideeën. En vallen de puzzelstukjes voor een preek op hun plek."

Keuzes maken

Hoewel Herman een volle agenda heeft, kan hij dankzij zijn ervaring bij de Nationale Politie onder hoge druk presteren. "Het gaat erom dat je keuzes maakt", legt hij uit. "Ik reserveer elke week een bepaalde hoeveelheid tijd voor mijn baan, opleiding en gezin. Hoewel ik me overal maximaal voor inzet, lukt het door de beperkte tijd niet altijd om bij een tentamen een tien te scoren. Dat hoeft ook niet. Met een zeven kom ik er net zo goed." Hoe hij zijn toekomst ziet? "Ik blijf zelfstandig spreker, trainer en adviseur en hoop dat ik mijn stage bij Sermon Movement Centre kan omzetten in een baan. Daarnaast lijkt het me mooi om sportieve activiteiten te begeleiden bij christelijke organisaties, zoals De 4e Muskietier of Chadash."

In 2018 hebben mijn vrouw en ik een boerderij gekocht. Rondom de boerderij ligt een leuk stukje grond. Het rondje op de grasmaaier is mijn favoriete moment van de week."

"Preken is mijn passie. Ik wil de scheppingskracht naar de harten van toehoorders brengen. Dat doe ik met een verhaal waar spanning in zit."

"Met de kleine man op de fiets. Mijn zoon Juda is nu één jaar. Ik geniet ervan om met hem op pad te gaan."

In de avonden loop ik stage bij Sermon Movement Centre, waar ik trainer ben. Ik vind het mooi om mijn tijd niet alleen aan mezelf, maar ook aan God te besteden."

Meer informatie?

Ben je na het lezen van dit magazine nieuwsgierig geworden naar onze hogeschool, onze opleidingen, of wil je bijvoorbeeld weten wanneer onze open dagen zijn?

Kijk dan op onze website: www.viaa.nl

Check hier onze open dagen

Bezoekadres

Wethouder Alferinkweg 2
8012 GA Zwolle

Postadres

Postbus 10030
8000 GA Zwolle

Oplissing Puzzel: Samen kom je verder